

ဓမ္မသစ်ထဲက နိုင်ငံတော်နှင့် ပဋိညာဉ်

သင်ခန်းစာ တစ်

ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို အဘယ်ကြောင့်
လေ့လာရပါသနည်း။

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

တတိယ ထောင်စုနှစ် အမှုတော်များ၊ ၂၀၁၂

မူပိုင်ခွင့် အားလုံးကန့်သတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်၏ မည်သည့် အပိုင်းကဏ္ဍကို မဆို ပညာနှင့် အရည်အသွေး သို့မဟုတ် ပြန်လည် ဆန်းစစ်ခြင်း သို့မဟုတ် ထင်မြင် သုံးသပ်ချက်ပေးခြင်း ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် အတိုချုံး ကိုးကားမှု ပြုသည်များမှ လွဲ၍ ထုတ်ဝေသူ တတိယထောင်စုနှစ် အမှုတော်များ အင်ကော်ပိုရိတ်တက် 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707 ၏ စာဖြင့် ရေးသား ခွင့်ပြုထားချက် မပါရှိဘဲ မည်သည့် ပုံစံ၊ မည်သည့် နည်းလမ်းဖြင့် ဖြစ်စေ အမြတ်အစွန်း ရရန် အလို့ငှာ ကူးယူ၊ ပွားများခြင်း မပြုရပါ။

တစ်နည်းနည်းနှင့် မပြထားလျှင် ကျမ်းအကိုးအကား အားလုံးသည် Good News Publishers ၏ အမှုတော်တစ်ခုဖြစ်သော Crossway ၏ 2001 ခုနှစ် ထုတ် ESV (English Standard Bible) သမ္မာကျမ်းစာ မှ ဖြစ်ပါသည်။ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အသုံးပြုထားပါသည်။ မူပိုင်ခွင့် အားလုံး ကန့်သတ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သုံးသပ်မိလ် အကြောင်း

၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့သော သုံးသပ်မိလ် သည်အမြတ်အစွန်းကို အဓိက မထားသော ဧဝံဂေလီ ခရစ်ယာန် အမှုတော် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ သုံးသပ်မိလ်က ပေးအပ်ရန် ရည်စူးထားသည်မှာ- ကမ္ဘာကြီးအတွက် အခမဲ့ သမ္မာကျမ်းစာ ပညာရေး

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပန်းတိုင်မှာ ကမ္ဘာတလွှားရှိ အမှုတော်အတွက် လုံလောက်သော လေ့ကျင့်ရည် ချို့တဲ့ ကင်းမဲ့သည့် သင်းအုပ်နှင့် ခရစ်ယာန် ခေါင်းဆောင် ထောင်ပေါင်း များစွာအား အခမဲ့ ခရစ်ယာန် ပညာရေးကို ပေးကမ်းရန် ဖြစ်ပါသည်။ ပြိုင်ဖက်ကင်းသော မီဒီယာစုံသင် စာသင်တိုက် သင်ရိုးကို အင်္ဂလိပ်၊ အာရဘစ်၊ တရုတ်၊ ရုရှ နှင့် စပိန် ဘာသာစကားများဖြင့် ထုတ်လုပ်ပြီး ကမ္ဘာ အနှံ့ ဖြန့်ဝေခြင်း အားဖြင့် ဤပန်းတိုင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖြည့်ဆည်းနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ရိုးကို ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဖက် အမှုတော်များအားဖြင့် အခြားသော ဘာသာစကား တစ်ဒါဇင်ကျော်သို့ ပြန်ဆိုလျက် ရှိပါသည်။ သင်ရိုးတွင် ရုပ်ပုံများက ထိန်းကျောင်းသော ဗီဒီယိုများ၊ ပုံနှိပ်ထားသော ညွှန်ကြားချက်များ နှင့် အင်တာနက် အရင်းအမြစ်များ ပါဝင်ပါသည်။ ၎င်းကို ကျောင်းများ၊ အုပ်စုများ၊ တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အွန်လိုင်းတွင်သာမက သင်ယူလေ့လာသော လူ့အဖွဲ့အစည်းများတွင်ပါ အသုံးပြုနိုင်အောင် ပုံစံဆွဲထားပါသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း အကောင်းဆုံး ပါဝင် ပစ္စည်းနှင့် အရည်အသွေး ရှိသော ဆုရ မီဒီယာစုံသင် သင်ခန်းစာများကို အလွန်ပင် တွက်ချေကိုက်စွာ ပြုစုထုတ်လုပ်ပေးသည့် နည်းစနစ်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာစေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စာရေးသူများနှင့် အယ်ဒီတာများသည် ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်မှု ရှိထားပြီးသော ပညာပေးသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘာသာပြန်ဆိုသူများသည်လည်း သူတို့၏ ဦးတည် ဘာသာစကားများ၌ ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်

လိမ္မာသော ဒေသစကားပြောသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခန်းစာများတွင်လည်း ကမ္ဘာတလွှားမှ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဂုဏ်အသရေ ရှိ စာသင်တိုက် ပါမောက္ခများနှင့် သင်းအုပ်ဆရာများ၏ ထိုးထွင်းအမြင်များ ပါဝင်ပါသည်။ ဖြည့်စွက်ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရုပ်ပုံ ဒီဇိုင်းနာများ၊ ပန်းချီဆရာများ၊ ထုတ်လုပ်သူများသည် လုံးဝဥသို့ ခေတ်မှီသော ကရိယာများနှင့် နည်းလမ်းများကို သုံး၍ အမြင့်ဆုံး ထုတ်လုပ်မှု ဆိုင်ရာ စံနှုန်းများကို လိုက်နာထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖြန့်ချိရေး ဆိုင်ရာ ပန်းတိုင်များကို ပြီးမြောက်ရန် အတွက် သာဒ်မစ်လ် အနေဖြင့် အသင်းတော်များ၊ စာသင်တိုက်များ၊ ကျမ်းစာကျောင်းများ၊ သာသနာပြုများ၊ ခရစ်ယာန် အသံလွှင့်သူများ၊ ဂြိုဟ်တု ရုပ်မြင်သံကြား ဝန်ဆောင်မှုပေးသူများ၊ အခြားသော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် မဟာဗျူဟာကျသော မိတ်ဖက်ဖြစ်မှုကို အခိုင်အမာ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ဤ ဆက်နွယ်မှုများကြောင့် ဒေသခံခေါင်းဆောင်များ၊ သင်းအုပ်ဆရာများ၊ စာသင်တိုက် စာသင်သားများသို့ ဗီဒီယို သင်ခန်းစာ အမြောက်အများကို ဖြန့်ဝေပေးနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝက်ဘ်ဆိုက်များ သည်လည်း ဖြန့်ချိရေး လမ်းကြောင်းများ အဖြစ် အသုံးတည့်နေသလို သင်၏ ကိုယ်ပိုင် လေ့လာသင်ယူ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို မည်သို့ စတင်ရမည် ဆိုသည်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် သင်ခန်းစာ ပစ္စည်းများ အပါအဝင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခန်းစာများကို ထပ်ဆောင်းဖြည့်ဆည်းပေးရန် အတွက် နောက်ထပ် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကိုလည်း ပေးကမ်းပါသည်။

သာဒ်မစ်လ်ကို အိုင်အာရ်အက်စ်က ကော်ပိုရေးရှင်း 501 C (3) အဖြစ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြုထားပါသည်။ ရက်ရောသည့် အသင်းတော်များ၏ အခွန်လွတ်ငြိမ်းခွင့် ရထားသည့် အလှူငွေများ၊ ဖောင်ဒေးရှင်းများ၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများနှင့် တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အမှီပြုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှုတော် အကြောင်း ပိုမိုသိရှိရန်နှင့် သင်မည်သို့ ပါဝင်နိုင်ကြောင်း လေ့လာရန် ကျေးဇူး ပြု၍ www.thirdmill.org သို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

မာတိကာ

နိဒါန်း.....	1
မူတ်သွင်းခြင်း နှင့် အခွင့်အာဏာ	3
အတည်ပြုချက်များ.....	3
တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး	4
တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များ.....	6
ဓမ္မသစ် ကျမ်းစာအုပ်များ.....	7
ရှင်းလင်းချက်များ	8
မူတ်သွင်းခြင်း.....	9
အခွင့်အာဏာ	13
အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ.....	18
ခေတ်ကာလများအလိုက်ဖြစ်သော	19
အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ.....	20
ပြီးဆုံး ရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ.....	21
နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ.....	24
အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ.....	25
ပြီးဆုံး ရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ.....	26
ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆိုင်ရာ	29
အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ.....	29
ပြီးဆုံး ရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ.....	30
နိဂုံး.....	33

ဓမ္မသစ်ထဲက နိုင်ငံတော်နှင့် ပဋိညာဉ်

သင်ခန်းစာ တစ်

ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို အဘယ်ကြောင့် လေ့လာရပါသနည်း။

နိဒါန်း

အနုပညာလုပ်ငန်းရပ်တစ်ခု၊ စာပေလက်ရာတစ်ခု၊ ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်၊ ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကို သင် အလေးအနက်ထား လေ့လာခဲ့ဖူးသည်ဆိုပါက ၎င်းအား သာမန်ကာလျှံကာ ခံစားကြည့်ရှုခြင်းနှင့် အသေအချာ ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာကြည့်ခြင်းတို့သည် အကြီးအကျယ် ကွဲပြားနိုင်ကြောင်း သင်သိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အသေးစိတ် သရုပ်ခွဲမှုသည် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ချင်သည့်အချိန် လုပ်လိုသည့် ပုံစံအတိုင်း ထုလုပ်လိုက်ခြင်းသက်သက်နှင့် အလွန်ကွဲပြားပြီး အချိန်လည်း အလွန်စားနိုင်ပါသည်။ သို့သော် အားလုံးကို ခြုံငုံစဉ်းစားပါလျှင် အကြောင်းအရာ တစ်ခု သို့မဟုတ် ကဏ္ဍ တစ်ခုကို အသေးစိတ် သရုပ်ခွဲကြည့်ရာမှ ရလာသည့် ကြွယ်ဝသော အသိအလိမ္မာကိုမူ မည်သည့် အရာကမျှ အစားမထိုးနိုင်ကြောင်း သင်ရော ကျွန်ုပ်ပါ သိထားကြပါသည်။

ဤအရာသည် ဓမ္မသစ်ကိုလေ့လာသည့်အခါ ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ တွေ့ကြုံရလေ့ရှိသည့် ခံစားချက်မျိုး ပင်ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ ကျမ်းစာများကို မည်သည့် နေရာ၊ အချိန်မှာမဆို ဖတ်ရှုရခြင်းသည် ပျော်စရာကောင်းကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိပါသည်။ သို့ရာတွင် ဓမ္မသစ်နှင့် ၎င်း၏ ဓမ္မပညာကို ဂရုတစိုက်လေ့လာခြင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိသည့် ထိုးထွင်းအမြင်များသည် ကြီးမြတ်လှသော ပြီးပြည့်စုံမှု၏ အရင်းအမြစ် တစ်ခု အမှန်ပင် ဖြစ်နိုင်ကြပါသည်။

ဤအရာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဓမ္မသစ်ထဲက နိုင်ငံတော်နှင့် ပဋိညာဉ် စာစဉ်များမှ ပထမဆုံး သင်ခန်းစာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာစဉ်များထဲတွင် ဓမ္မပညာအကြောင်း အလွန်ပင် အစဉ်အလာဆန်သည့် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်နာကြပါမည်။ ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကိုလည်း ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်နှင့်တကွ သူနှင့် ပတ်သက်သည့် အခြားသော ခေါင်းစဉ်များအကြောင်း ဓမ္မသစ်က အရာရာ သွန်သင်ထားသည့်အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆို ဆွေးနွေးကြပါမည်။ ဤသင်ခန်းစာအား "ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို အဘယ်ကြောင့် လေ့လာသင့်ပါသနည်း" ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းစဉ် တပ်ထားပါသည်။ ဤသင်ခန်းစာထဲတွင် ဓမ္မသစ်နှင့် သာမန်ကာလျှံကာ အကျွမ်းတဝင်ရှိရုံမျှထက်မက ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ဂရုတစိုက် ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာမှုအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ မိမိကိုယ်ကို မြှုပ်နှံရန် အရေးကြီးရခြင်း အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ထုတ်လိုပါသည်။

၂တိမောသေ ၂:၁၅ တွင် တမန်တော်ကြီး ရှင်ပေါလုက ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို နားလည်ရန်အတွက် အမြဲလို ကြိုးစားအားထုတ်မှု လိုအပ်သည် ဆိုသည့်အချက်ကို ရည်ညွှန်းထားခဲ့သည်။ ရှင်ပေါလုက တိမောသေကို မှာကြားသည့် စကားကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

သင်မူကား ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်းမရှိဘဲ သမ္မာတရားကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဆရာသမား ဖြစ်လျက် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်သခြင်းငှာ ကြိုးစားအားထုတ်လော့ (၂တိမောသေ ၂:၁၅)။

ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာ ရှုထောင့် အများစုက ရိုးရှင်းကြတာ မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျမ်းစာကို နားလည်ရန်အတွက် အခါခပ်သိမ်း လွယ်ကူခြင်းတော့ မရှိကြောင်း ရှင်ပေါလုက ရှင်းရှင်း ပြဆိုထားခဲ့သည်။ တိမောသေသည် သမ္မာတရားကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဆရာသမား ဖြစ်ရန် လိုအပ်ခဲ့ပါသည်။ "ဆရာသမား" ဟူသော ဝေါဟာရကို "အာဂတေးစ်"ဟူသော ဟေလသ စကားမှ ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပြီး ကာယပိုင်းဆိုင်ရာအားကိုး လုပ်ဆောင်သည့် အလုပ်သမားများကို ရည်ညွှန်းလေ့ ရှိသည်။ ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ဆုပ်ကိုင်မိရန်အတွက် ကြိုးစားအားထုတ်မှု အမြဲတစေ လိုအပ်ကြောင်း ရှင်ပေါလု၏ ပုံဥပမာပြစကားလုံးက ညွှန်ပြနေခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာသည် ဤမျှလောက် ခက်ခဲနေပါက အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသင့်ကြပါသနည်း။

တိမောသေထံ ရှင်ပေါလု၏ ပေးစာထဲတွင် ဘုရားသခင် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က ကျမ်းစာကို ပေးကြောင်း၊ ကျမ်းစာသည် ဘုရားမှုတ်သွင်းချက် ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို စကားလုံး အနည်းငယ်မျှဖြင့် နေရာပေး ပြောဆိုပြီးသော်လည်း စာကြောင်း အနည်းငယ်လာပြီးသည့်နောက်တွင်ကျမ်းစာကို လေ့လာပြီး မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဘုရားသခင် ဆရာသမားအဖြစ် ဝန်ခံတော်မူခြင်းခံရသူ အဖြစ် မိမိကိုယ်မိမိ ပြသနိုင်ဖို့ လေ့လာပါ။ ကြိုးစားအားထုတ်ပါဟု ပေါလုက တိမောသေအား မှာကြားခြင်းသည် အမှန်ပင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင်နှင့် ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်မှုကို၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆက်သွယ်ဖို့ ဘုရားသခင်ဘက်မှ လက်ဦးမှုရယူကျေးဇူးပြုမှုကို၎င်း၊ သူ၏ နှုတ်ကပတ်တော်အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ တုန်ပြန်ရမည့် တာဝန်ကို၎င်း အမှန်ပင် ထင်ဟပ်လျက် ရှိနေသည်။ ထို့ပြင် ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်နိုင်သော ဘာသာစကားဖြင့် သူ၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးထားသည်ဖြစ်၍ နှုတ်ကပတ်တော်ပေးစဉ်ကာလ၊ နေရာဒေသ၊ လူမျိုးနွယ်တို့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော စာပေလက်ရာ၊ ဘာသာစကား၊ ပုံစံများကို သုံး၍ လူသားကျမ်းရေးသူများ အားဖြင့် ပြောဆိုဆက်သွယ်ရန် ကိုယ်တော်သည် မိမိကိုယ်မိမိ လိုက်လျောညီထွေပေးခဲ့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာထဲတွင် ကွဲပြားသော ပုံစံများကို သုံးထားသောကြောင့် သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာစကား အကြောင်း သင်ယူမှု၊ စာရေးဟန်၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာအကြောင်း သင်ယူမှု၊ သမိုင်းဆိုင်ရာ ဇာတ်ကြောင်းပြောပြပုံ၊ ကဗျာအလင်္ကာဖွဲ့ဆိုပုံ၊ ကိုယ်ရေးစာပေးမှုပုံစံတို့ အကြား လုပ်ငန်းဆောင်တာ ကွဲလွဲကြကြောင်း သင်ယူမှုတို့အရ ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုးစားအားထုတ်ရန် လိုအပ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာကို ရေခံမြေခံနှင့်အညီ ဖတ်ရှုရုံမျှဖြင့် သီးသန့် အခြေအနေတစ်ခုအတွက် ဦးစားပေး ကျမ်းပိုဒ်များကို သုံးစွဲကြပုံအရ ဓမ္မသစ်စာရေးသူများသည် ထိုအချိန်က အများသိခဲ့ကြမည့် နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့် ဓမ္မဟောင်းကို မည်သို့ အသုံးချခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိနားလည်ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော

ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မှတ်သွင်းတော်မူချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျမ်းစာအား မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်ပြီး ဘုရားသခင် ဝန်ခံတော်မူသောသူအဖြစ် မိမိတို့ကိုယ်ကို ပြသနိုင်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ် လေ့လာသင့်ကြောင်း တိမောသေကိုသာမက တိမောသေကဲ့သို့ အလားတူဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့ကိုပါ ရှင်ပေါလုက ပြောဆိုထားသည်။

ဒေါက်တာ Greg Perry

ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသင့်သည့် အကြောင်းရင်းအား နည်းနှစ်နည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖော်ထုတ်ကြပါမည်။ ပထမအားဖြင့် ဓမ္မသစ်၏ မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာအကြောင်း သိနားလည်ရန် အရေးကြီးပုံကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖော်ထုတ်ကြပါမည်။ ဒုတိယအားဖြင့် ဓမ္မသစ်ကာလ နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်ကာလတို့အကြား အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ အကြောင်း ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းမှုဆိုင်ရာ စိမ်ခေါ်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားကြပါမည်။ အဆိုပါ အမှုကိစ္စ နှစ်ခုလုံးကို ပို၍ အနီးကပ်လေ့လာနိုင်ရန်အတွက် ဓမ္မသစ် မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာ အကြောင်းဖြင့် အစပြုကြပါစို့။

မှတ်သွင်းခြင်း နှင့် အခွင့်အာဏာ

ဓမ္မသစ် မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာအကြောင်း စုံစမ်းဖော်ထုတ်ရန်အတွက် ဓမ္မသစ်သည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူချက်ဖြစ်ရုံမက အခွင့်အာဏာလည်း ရှိကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ အတည်ပြုချက်များအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ စူးစိုက်ကြပါမည်။ ထို့နောက် "မှတ်သွင်းတော်မူခြင်း" နှင့် "အခွင့်အာဏာ" တို့အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ဖွင့်ဆိုချက်များအတွက် ရှင်းလင်းချက်အချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပေးကြပါမည်။ အဆိုပါ ခရစ်ယာန် ယုံကြည်ချက်များ အကြောင်း သမ္မာကျမ်းအတည်ပြုချက်များဖြင့် အစပြုကြပါစို့။

အတည်ပြုချက်များ

ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များသည် ဓမ္မသစ် မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာအကြောင်းတို့ကို ပြန်လည် ဆင်ခြင်သည့်အခါ သူတို့သည် အမြဲလိုလို ၂ တိမောသေ ၃:၁၆ ကို သက်သေအဖြစ် ယူလေ့ရှိသည်။ ၂ တိမောသေ ၃:၁၆ တွင် ရှင်ပေါလု ပြောထားသည်မှာ

ထိုကျမ်းစာရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူသောအားဖြင့် ဖြစ်၍
ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်ကို ဖော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကို
သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးများကို ပြုတတ်၏ (၂ တိမောသေ ၃:၁၆)။

"ထိုကျမ်းစာ ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်" သို့မဟုတ်
ဟေလသ စကား "သီအိုရီရိုစီ" ကို အနက်ပြန်သော စကားဖြစ်သည့် "ဘုရားသခင် ရှုထုတ်သော
အားဖြင့် ဖြစ်သည်" ဆိုသည်ကို ရှင်ပေါလု ပြောသည့်အခါ ကျမ်းစာ၏ မှတ်သွင်းခြင်း အကြောင်းကို သူ
ထည့်စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည်။ ကျမ်းစာ ရှိသမျှသည်
"ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်ကို ဖော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကို သွန်သင်ခြင်း
ကျေးဇူးများကို ပြုတတ်၏" ဟူ၍ သူပြောဆိုသည့်အခါ ကျမ်းစာ၏ အခွင့်အာဏာကို သူ
ရည်ညွှန်းနေခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ဓမ္မသစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ခရစ်တော်၏
နောက်လိုက်များ ဘာကို ယုံကြည်သည်ကို နားလည်ရန် အရေးကြီးသော ကျမ်းပိုဒ်လည်း ဖြစ်သည်။
သို့သော် ရှင်ပေါလုက တိမောသေကို ပြောဆိုထားရာ ၂ တိမောသေ ၂:၁၅ ကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။

သင်သည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း အလို့ငှာ
ပညာကိုပေးနိုင်သော ဓမ္မကျမ်းစာကို ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ သိမှတ်သည် (၂
တိမောသေ ၃:၁၅)။

အတိအကျ ဆိုရလျှင် ရှင်ပေါလု စိတ်ထဲ စဉ်းစားနေခဲ့ပြီး တိမောသေ "ငယ်သောအရွယ်မှ စ၍"
သိခဲ့သည့် "ဓမ္မ ကျမ်းစာ"သည် ဓမ္မသစ်မဟုတ်ဘဲ ဓမ္မဟောင်းသာလျှင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်လျှင်
ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်တို့အနေဖြင့် ဓမ္မသစ်ကို အခွင့်အာဏာရှိသော ဘုရားသခင်
မှတ်သွင်းချက်အဖြစ် ရည်ညွှန်းသည့်အခါ အဘယ်ကြောင့် သူတို့သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းအကြောင်း
ပေါလု ပြောဆိုချက်ကို သက်သေအဖြစ် ရယူပါသနည်း။

ဓမ္မသစ်သည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းချက်ဖြစ်ပြီး အခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို
ကူညီနားလည်စေသည့် သမ္မာကျမ်း အတည်ပြုချက် သုံးခုကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာကြပါမည်။ ပထမဦးစွာ
တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ကို ယေရှု ရွေးကောက်သည့် အကြောင်းအား ကျွန်ုပ်တို့
လေ့လာဖော်ထုတ်ကြပါမည်။ ဒုတိယအားဖြင့် တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များ၏ အခြေခံကျသော
ကဏ္ဍကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားကြပါမည်။ တတိယအားဖြင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာအုပ်များ ကိုယ်တိုင်၏
မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ အတည်ပြုကြပါမည်။ ပထမဦးစွာ တပည့်တော်
တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ကို ယေရှု ရွေးကောက်ခြင်းသည် ဓမ္မသစ်၏ မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာကို မည်သို့
အတည်ပြုကြောင်း ကြည့်ကြပါစို့။

တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး

ဣသရေလတိုင်းပြည်၌ ဘုရားသခင် အကြံအစည်တော်ကို ပြီးပြည့်စုံစေမည့် ဘုရားသခင်လူ
အကြွင်းအကျန်သစ်ကို ယေရှု စတင် ပြဌာန်းသည်နှင့် သီးသန့် လူအုပ်စုဖြစ်သော တပည့်တော်

တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ကိုယ်တော် ရွေးကောက်ခဲ့သည်။ မိမိနောက်သို့ လိုက်သည့် အခြားသောသူများစွာထဲမှ အဆိုပါ တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို သီးသန့်ခွဲထားကြောင်း ခရစ်ဝင်ကျမ်းများက ရှင်းရှင်း ပြဆိုထားကြသည်။ ဤကွဲပြားမှုက သူတို့အား ယုဒ ရှုကားရုတ်မှ လွဲ၍ နောင်တွင်လောကထဲသို့ ကိုယ်တော်၏ အခွင့်အာဏာကို ဆောင်ယူသော တမန်တော်များအဖြစ် ကိုယ်တော် စေလွှတ်သူများ ဖြစ်လာစေခဲ့သည်။

ယေရှုက သူ့တပည့်တော်များအား မှာသော စကားများကို ယောဟန် ၁၆:၁၃ ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည်မှာ

သမ္မာတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ထို ဝိညာဉ်တော်သည် ရောက်လာသောအခါ သမ္မာတရားကို သင်တို့အား အကြွင်းမဲ့ သွန်သင်လိမ့်မည်။ ထို ဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောမည် မဟုတ်။ ကြားသမျှတို့ကို ဟောပြောလိမ့်မည်။ နောင်လာလတံ့သော အရာတို့ကိုလည်း သင်တို့အား ဖော်ပြလိမ့်မည် (ယောဟန် ၁၆:၁၃)။

ဤကျမ်းပိုဒ်က ယေရှု၏ တပည့်တော်များ အဖို့ သင်ယူစရာ များစွာရှိသေးကြောင်း ညွှန်ပြနေသည်။ သို့ဖြစ်၍ "သမ္မာတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိညာဉ်တော်" သည် ရောက်လာမည် ဖြစ်ပြီး [သူတို့အား] "နောင်လာလတံ့သော အရာ" တို့ကို "အကြွင်းမဲ့ သွန်သင်မည်" ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် ယေရှုက ကျန်ရှိသော သူ့တပည့်တော်အားလုံးကို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သွန်သင်ရန် သူ၏ လက်ရွေးစဉ် တပည့်တော်များသို့ တာဝန်အပ်နှင်းထားခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်နှင့် တကွ အလားတူ ကျမ်းပိုဒ်များသည် ဓမ္မသစ်ကျမ်း မှတ်သွင်းခြင်းအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ချက် မှန်ကန်ကြောင်းကို အတည်ပြုပေးထားကြသည်။

ယခုတွင် ဓမ္မသစ် အများစုကို ရေးခဲ့သော တမန်တော် ရှင်ပေါလုသည် ကနဦး တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတွင် အပါအဝင် ဖြစ်မနေခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ရှင်ပေါလုသည်လည်း အခွင့်အာဏာရှိသော တမန်တော်တစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ တမန်တော် ၁:၂၁-၂၂ ပါ တမန်တော်အရည်အချင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီမျှသည့် သတ်မှတ်ချက်များနှင့်လည်း သူ ကိုက်ညီမှုရှိကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာက ရှင်းရှင်း ပြဆိုထားသည်။ ဤအချက်က ဒမသက်သွားရာလမ်း၌ ခရစ်တော်နှင့် ရှင်ပေါလု ဆုံတွေ့ခန်းအား တမန်တော် ၉:၁-၁၉ တွင် ပထမအကြိမ်၊ ၂၂:၆-၁၁တွင် နောက်တစ်ကြိမ်၊ ၂၆:၉-၁၈ တွင် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ်၊ စုစုပေါင်း သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရှင်လုကာ အစီရင်ခံခဲ့ရသည့် အကြောင်းရင်းတစ်ခုပင် ဖြစ်တော့သည်။ ထို့ပြင် အာရပ်ပြည်တွင် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ရှင်ပေါလု အချိန်ယူခဲ့ကြောင်း ဂလာတီ ၁:၁၁-၂:၁၀ ကလည်းအသိပေးထားသည်။ ရှင်ပေါလု၏ တမန်တော် အခွင့်အာဏာကို ယေရှုရှုလင် တမန်တော်တို့ကလည်း လက်ခံ အတည်ပြုခဲ့ကြကြောင်း ဤကျမ်းပိုဒ်ကပင်လျှင် အစီရင်ခံထားသည်။ တပည့်တော် ငါးရာကျော်အား ယေရှု ကိုယ်ထင်ရှားပြခဲ့ပြီးသည့်နောက် ၁ကောရိန်သု ၁၅:၈-၉ တွင် ရှင်ပေါလု ပြောထားခဲ့သည်မှာ

ယေရှုကို နောက်ဆုံး၌ အချိန်မတော်မတန် ဖွားသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော ငါပင် မြင်ရ၏။ ငါသည် အထက်က ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို ညှင်းဆဲသောကြောင့် အညံ့ဆုံးသော တမန်တော်ဖြစ်၏။ တမန်တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုပင် မခံထိုက် (၁ကောရိန်သု ၁၅:၈-၉)။

တမန်တော် တစ်ဦးအနေဖြင့် ရှင်ပေါလုသည် မိမိကိုယ်မိမိ "အချိန်မတော်မတန် ဖွားသောသူ" ၊ "အညံ့ဆုံးသော တမန်တော်" စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ထားခဲ့သည်။ ခရစ်တော် မြေကြီးပေါ်တွင် အမှုဆောင်စဉ်ကာလအတွင်း ကိုယ်တော်နှင့် မကြုံကြိုက်ခဲ့သူ၊ အခွင့်အာဏာရှိ တမန်တော်ဟူ၍ သူတစ်ဦးတည်းသာ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ရှင်ပေါလုသည် ရှင်ပြန်ထမြောက်သော ယေရှုကို မျက်မြင်တွေ့ခဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့် မြေကြီးပေါ်မှာကြုံကြိုက်ခဲ့ပြီးသည့်သဘော ယေရှုရှုလင်ရှိ မူလကနဦးတမန်တော်တို့က မှတ်ယူအတည်ပြုပေးခဲ့ကြသည်။

တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ယေရှုရွေးကောက်ခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အခိုင်အမာအတည်ပြုချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရင်း ခရစ်တော်၏ ပထမရာစုနှစ် တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များ၏ အခြေခံအခွင့်အာဏာနှင့် မှတ်သွင်းခြင်း အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြသင့်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များ

သူသာမက ခရစ်တော်၏ တမန်တော်နှင့် ပရောဖက်ရှိသမျှ တို့သည် ဘုရားသခင် သီးသန့် ဗျာဒိတ်တော်ကို လက်ခံရရှိသူများ ဖြစ်ကြသည် ဆိုသည့်အချက်အား ဖေက ၃:၄-၅ ၌ ရှင်ပေါလု ရည်ညွှန်းကိုးကားခဲ့ပုံကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ခရစ်တော်၏ နက်နဲသောအရာ၌ ထိုနက်နဲသော အရာကို သန့်ရှင်းသော တမန်တော်တို့နှင့် ပရောဖက်တို့အား ယခုကာလ၌ ဖွင့်လှစ်တော်မူသည် (ဖေက ၃:၄-၅)။

ဤနေရာတွင် ဘုရားသခင် သန့်ရှင်းသော တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များသို့ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မဖွင့်ပြမီ ကွယ်ဝှက်ထားရာ (ဝါ) "နက်နဲရာ" အဖြစ် ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည့် သီးသန့် ခရစ်ယာန် သွန်သင်ချက်များကို ရှင်ပေါလုက ရည်ညွှန်းထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဖေက ၂:၂၀-၂၁ တွင်လည်း ပထမရာစုနှစ် တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များအား ရှင်ပေါလုက အောက်ပါအတိုင်း ရည်ညွှန်းထားခဲ့သည်မှာ အံ့ဩဖွယ် မရှိပါ။

တမန်တော်တို့မှ စ၍ ပရောဖက်များတည်း ဟူသော တိုက်မြစ်အပေါ်၌ သင်တို့သည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လျက် ရှိကြ၏ (ဖေက ၂:၂၀)။ ထိုကျောက်နှင့် တတိုက်လုံးသည် စေ့စပ်၍ ကြီးပွားသဖြင့် သခင်ဘုရား အဖို့အလို့ငှာ သန့်ရှင်းသော ဗိမ္မာန်တော် ဖြစ်၏ (ဖေက ၂:၂၀-၂၁)။

ဤကျမ်းပိုဒ်က ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြနေသလိုပင် ဘုရားသခင်သည် အသင်းတော်အား "သခင်ဘုရား၌ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်" အဖြစ် တည်ဆောက်လျက် ရှိနေသည်။ ယေရှုသည်လည်း တိုက်ထောင့် အမြစ်ကျောက် ဖြစ်တော်မူပါသည်။ သို့ရာတွင် ရှင်ပေါလုက "တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်တို့" အား အသင်းတော် "အုတ်မြစ်" ၏ အပိုင်း ကဏ္ဍများ အဖြစ် သဘောထားခဲ့ကြောင်း သတိပြုရန် လိုပါသည်။ တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်တို့၏ အခွင့်အာဏာရှိသော သွန်သင်ချက်များ အပေါ်တွင် အသင်းတော်ကို ဘုရားသခင် ထူထောင်ခဲ့ကြောင်း ဤအချက်က ညွှန်ပြနေသည်။ ပြီးခဲ့သည့် ကျမ်းပိုဒ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့သည့်အတိုင်း တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်တို့၏ သွန်သင်ချက်များသည် ဘုရားသခင်ထံသွင်းချက်ဖြစ်သောကြောင့် အခွင့်အာဏာ ရှိနေခဲ့သည်။

ယေရှု၏ တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး နှင့်တကွ ခရစ်တော်၏ တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်တို့၏ အခြေခံ အုတ်မြစ်ကျသည့် အခွင့်အာဏာတို့အကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ၏ အခိုင်အမာ အတည်ပြုထားချက်များအပြင် တမန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်က ဓမ္မသစ် စာအုပ်တို့အား ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာတို့နှင့် တန်းတူထား စဉ်းစားခဲ့သည် ဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားထားသင့်ကြပါသည်။ ဤကဲ့သို့သောအမြင်ကို ဓမ္မသစ်နေရာ အတော်များများတွင် တွေ့ရသည်။ သို့သော် ဥပမာ နှစ်ခုခုမျှကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာကြပါမည်။

ဓမ္မသစ် ကျမ်းစာအုပ်များ

၁တိမောသေ ၅:၁၈ ဖြင့် အစပြုရလျှင် ရှင်ပေါလုက ရေးထားခဲ့သည်မှာ

အကြောင်းမူကား "စပါးနင်းနယ်သော နွား၏နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရ" ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ တချက်ကား "လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကို ခံထိုက်ပေသည်" ဟု လာပြန်၏ (၁တိမောသေ ၅:၁၈)။

ဤကျမ်းချက်သည် ပထမတွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကြောင်တောင်တောင်နိုင်သော်လည်း "ကျမ်းစာလာသည်" ဟု ရှင်ပေါလု ဆိုထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးချက်မှုအတွက် အရေးကြီးပါသည်။ ထို့နောက်၌ မတူခြားနားသော ကျမ်းပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်ကို သူကိုးကားထားခဲ့သည်။ "စပါးနင်းနယ်သော နွား၏နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရ" ဟူသော ပထမကျမ်းကိုးသည် ဓမ္မဟောင်းမှ တရားဟောရာ ၂၅:၄ကို ရည်ညွှန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ "လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကို ခံထိုက်ပေသည်" ဟူသော ဒုတိယကျမ်းကိုးသည် ဓမ္မသစ်မှ လုကာ ၁၀:၇ ကို ရည်ညွှန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၏ တမန်တော်တို့နှင့် ပရောဖက်များ၏ အရေးအသားများအား ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာတို့နှင့် တန်းတူ တမန်တော် ရှင်ပေါလုက စဉ်းစားခဲ့ကြောင်း ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်အခွင့်အာဏာတို့အကြား ဤဆက်နွယ်မှုက ပြနေသည်။

အလားတူသဘောမျိုးကို ၂ပေတရု ၃:၁၅-၁၆ တို့တွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသည်။ တမန်တော် ရှင်ပေတရုက

ပေါလုသည် မိမိခံရသော ဉာဏ်ပညာအတိုင်း
သင်တို့အားရေး၍ပေးလိုက်သောစာ၌၎င်း၊ ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသော
အရာအချို့ရှိ၏။ မတတ်သောသူ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသောသူတို့သည်
ထိုအရာမှ စ၍ ကြွင်းသောကျမ်းစာ၏ အနက်ကို မှောက်လှန်၍ ကိုယ်ကိုယ်
ဖျက်ဆီးတတ်၏ (၂ပေ ၃:၁၅-၁၆)။

ဤကျမ်းပိုဒ်ထဲတွင် ရှင်ပေါလုသည် "မိမိခံရသော ဉာဏ်ပညာအတိုင်း" ရေးခဲ့ကြောင်း
ရှင်ပေတရုက ဝန်ခံသိမှတ်ထားခဲ့သည်။ တနည်းဆိုရလျှင် ရှင်ပေါလု၏ စာအုပ်တို့သည်
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်၏ အခွင့်အာဏာကို ယူတင်ထားခဲ့ကြသည်။ သို့တစေ ခရစ်ယာန်
ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ဆန့်ကျင်သူတို့သည် "အခြားသော ကျမ်းစာတို့ကို မှောက်လှန်ခဲ့သည့်နည်းတူ"
ရှင်ပေါလု၏ စာတို့ကိုလည်း အလားတူ ပြုကြကြောင်း ရှင်ပေတရု ညွှန်ပြထားခဲ့သည်ကို
သတိပြုကြရပါမည်။ ရှင်ပေတရု ဩဝါဒစာတို့၏ ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် အဆက်အစပ်အတွင်း
"အခြားသော ကျမ်းစာများ" ဆိုသည်မှာ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာများကို ဆိုလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ဤနေရာတွင် ရှင်ပေတရုသည်လည်း ဓမ္မသစ် အရေးအသားများအား ဓမ္မဟောင်းကဲ့သို့ တူညီသော
မှုတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာရှိသည့်အနေဖြင့် မှတ်ယူသဘောထားခဲ့ပုံကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည်။

ဓမ္မသစ်အား ဘုရားသခင် အသင်းတော်အတွက် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းသော
အခွင့်အာဏာရှိသည့် နှုတ်ကပတ်တော်အဖြစ် သမ္မာကျမ်းစာက အခိုင်အမာ အတည်ပြုထားသည်။
ယေရှုကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း သူ၏ တမန်တော်တို့အား ဝိညာဉ်တော်က သွန်သင်မည့်အကြောင်း
ကတိပြုထားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သူ၏ တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များအားလည်း သူ၏ အသင်းတော်
အခြေခံ အခွင့်အာဏာများအဖြစ် ပြဌာန်းပေးခဲ့သည်။ ထပ်၍ ဆိုရလျှင် ဘုရားသခင်လူတို့သည်
ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာတို့ကို ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူရာ အခွင့်အာဏာရှိသော
နှုတ်ကပတ်တော်အဖြစ် လက်ခံရရှိခဲ့ကြသည့်နည်းတူ အသင်းတော်သည်လည်း ခရစ်တော်၏
တမန်တော်များနှင့်ပရောဖက်များ၏ ရေးသားချက်များအား ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူရာ
အခွင့်အာဏာအဖြစ် ရရှိခဲ့သည်။

ဓမ္မသစ် မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာအကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ချက်ကို သမ္မာကျမ်း
၏ အခိုင်အမာ အတည်ပြုချက်များစွာက မည်သို့ ထောက်ကူသိုင်းဝိုင်းထားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့
တွေ့မြင်ပြီးသည့်နောက် အဆိုပါ ဝေါဟာရများအရ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာကို ဆိုလိုသည့်အကြောင်း
ရှင်းလင်းချက်အချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပေးသင့်ပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်များ

ဓမ္မသစ်ကို လေ့လာသည့်အခါ "မှတ်သွင်းခြင်း"နှင့် "အခွင့်အာဏာ" ဟူသည့် ဝေါဟာရတို့ကို
ခရစ်ယာန်များ မကြာခဏ နားလည်လွဲလေ့ရှိကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါ အယူအဆများ
မှန်ကန်ကြောင်းကို အခိုင်အမာအတည်ပြုရန် အရေးကြီးသလောက် ထိုဝေါဟာရတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့
မှန်မှန်ကန်ကန် နားလည်ထားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က သေချာဖို့လည်း လိုအပ်ပါသည်။

အဆိုပါ ဓမ္မသစ် သွင်ပြင်လက္ခဏာနှစ်ခုအတွက် ရှင်းလင်းချက်များကို သီးခြားစီ ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာကြပါမည်။ ပထမဦးစွာ ဓမ္မသစ်မှုတ်သွင်းခြင်းအတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆိုလိုချက်ကို ရှင်းပါမည်။ ထို့နောက် ဓမ္မသစ်၏ အခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားကြပါမည်။ ဓမ္မသစ် မှုတ်သွင်းခြင်းအကြောင်းကို ဦးစွာ ရှာဖွေ ဆန်းစစ်ကြပါစို့။

မှုတ်သွင်းခြင်း

သမိုင်းတလျှောက် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များဟု အခိုင်အမာဆိုကြသူများ၌ ဓမ္မသစ်သည် ဘုရားသခင်၏ မှုတ်သွင်းတော်မူချက်ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် "ဘုရားသခင် ရှုထုတ်တော်မူချက် ဖြစ်သည်" ဆိုသည်နှင့် ပတ်သက်၍ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက် အမျိုးမျိုး ရှိခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ ရှုထောင့်အမြင်များအား တဆက်တည်း တည်ရှိနေသည့် ဖြစ်စဉ် ပုံစံ စဉ်းစားခြင်းသည် အထောက်အကူ ဖြစ်စေပါသည်။

အစွန်းတဖက်တွင် အချို့သော ဓမ္မပညာရှင်များသည် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သော မှုတ်သွင်းခြင်း အယူအဆကို ခံယူကြသည်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က သမ္မာကျမ်းရေးသူများအပေါ် မှုတ်သွင်းခြင်းသည် လောကီ ကဗျာ၊ ဂီတတို့ကို ရေးဖွဲ့ရန် ကဗျာဆရာများ သို့မဟုတ် ဂီတပညာရှင်များ စိတ်ကူးထဲ နှိုးဆော်ခံရသည့်ပုံစံနှင့် ထပ်တူဖြစ်ကြောင်း သူတို့ ယုံကြည်ကြသည်။ အကျိုးရလဒ်အားဖြင့် ဓမ္မသစ်သည် ကျမ်းရေးလူသားတို့၏ တစ်ကိုယ်ရည် ဆင်ခြင်မှုများနှင့် ထင်မြင်ချက်များသက်သက်သာ ပါဝင်နေသည်ဟု သူတို့ ယူဆကြသည်။ ထိုသူတို့က အဆိုပါ ကျမ်းရေးသူတို့သည် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသူများ၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အကျိုးရှိနိုင်သည့် အချက်အလက်များကို သိခွင့်ရခဲ့သူများ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည် ဆိုသည်ကိုတော့ ဝန်ခံထားကြသည်။ သို့သော် ဓမ္မသစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုရားသခင် ယုံကြည်၊ ခံစား၊ ကျင့်သုံးစေလိုသမျှနှင့် ပတ်သက်သည့် အပြည့်အဝ ယုံကြည်အားကိုးထိုက်သော မှတ်တမ်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟူ၍တော့ ထိုသူတို့ မယုံကြည်ကြပါ။

နယ်ပယ်၏ ဆန့်ကျင်ဖက် အခြားအစွန်းတွင်မူ စက်ယန္တယားဆန်သော မှုတ်သွင်းခြင်း အယူအဆကို လက်ခံထားကြသည်။ ဤအမြင်အရ သမ္မာကျမ်းရေးသူတို့ ကျမ်းရေးသည့်အခါ အသက်မပါ၊ တက်ကြွခြင်း အလျင်းမရှိဘဲ ရေးခဲ့ကြသည်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က အခြေခံအနှစ်သာရအားဖြင့် ကျမ်းစာကို နှုတ်တိုက်ချပေးပြီး ကျမ်းရေးသူ လူသားများကလည်း သူပြောသည့်အရာကို တဘက်သတ် မှတ်တမ်းတင်ရေးချခဲ့ကြသည်။ ဤအမြင်က ဓမ္မသစ်၏ မှန်ကန်မှုနှင့် အခွင့်အာဏာကို အတည်ပြုဝန်ခံသော်ငြား ရေးသားမှု လုပ်ငန်းစဉ်အတွင်း ကျမ်းရေးလူသားတို့၏ အရေးကြီးသော ပါဝင်မှု အခန်းကဏ္ဍကိုမူ ငြင်းပယ်ထားသည်။

အဆုံးသတ်အားဖြင့် ဧဝံဂေလီ ခရစ်ယာန်အများစုသည် သဘာဝ မှုတ်သွင်းခြင်းဟုခေါ်ဆိုသည့် ခံယူချက်ကို ကိုင်စွဲထားကြသည်။ ဤဖော်ပြချက်က ဘုရားသခင် ဝိညာဉ်တော်၏ အမှုတော်နှင့် ကျမ်းရေးလူသားတို့၏ အလုပ်တို့အား ခွဲခြားပြောဆိုရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြနေသည်။ ဤအမြင်အရ ဆိုလျှင် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ကျမ်းရေးသားရန် စာရေးသူ လူသားများကို စေ့ဆော်တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့ပြီး သူတို့၏ စကားလုံးများအားလည်း ကြီးကြပ် လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။

အကျိုးရလဒ်အားဖြင့် ကျမ်းစကားလုံးများသည် ဘုရားသခင် စကားများ ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် လူတို့၏ အရေးအသားကို ကြီးကြပ် လမ်းညွှန်ရင်း လူသားတို့၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အစွမ်းအစများ၊ အတွေ့အကြုံများ၊ ရှုထောင့်အမြင်များ၊ စိတ်နှလုံး သဘောထားများကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းစကားလုံးများသည် ၎င်းကို ရေးသည့် ကျမ်းရေးလူသားတို့၏ စကားများ ဖြစ်သည်မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ တတိယ ရှုထောင့်အမြင်သည် မှတ်သွင်းခြင်း သဘောသဘာဝအကြောင်း ကျမ်းစာကိုယ်တိုင်၏ သက်သေခံချက်ကို အကောင်းဆုံး ထင်ဟပ်သော အမြင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

"သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်း" ကို ကျွန်ုပ်တို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရလျှင် ကျမ်းစာသည် ကျွန်ုပ်တို့ပေါင်ပေါ်သို့ အလွယ်လေး ပြုတ်ကျမလာပါ။ ကျမ်းရေးသူတို့သည်လည်း ခံစားချက်မဲ့သော စက်ယန္တရားများကဲ့သို့ မပြုမူခဲ့ကြပါ။ .. သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်လူတို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကို ခံရသည့်အတိုင်း ရေးသားခဲ့ကြသည်။ ထိုအရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုလိုသည်မှာ ၎င်းသည် ဘုရားသခင် သတင်းစကားပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း လက်တွေ့ အခြေအနေ၊ အကြောင်းတရားများအတွင်း အမှန်ရှိနေခဲ့သည့် လူများ၏ ကြားဝင် အကျိုးဆောင်ပေးမှုအရ ဖြစ်ပေါ်ရသည်။ ထိုအချက်အပေါ် လူတွေ အနည်းငယ် ကြောက်ရွံ့စိတ်ရှိနိုင်သည်။ ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့အကြား တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်မှုကို သူတို့ ပိုလိုချင်၍လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် အမှန်မှာမူ ထိုသို့ သိထားခြင်းက ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပိုအကျိုးရှိစေသည်။ အကြောင်းမှာ ကျမ်းစာကို ကျွန်ုပ်ဖတ်သည့်အခါ ၎င်းသည် ဘုရားသခင် သတင်းစကား ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်သိထား၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းစာတွင် သဘာဝ နှစ်မျိုး ပါရှိနေသည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင် သတင်းစကား ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်၏ အတွေ့အကြုံကို သိနားလည်သော လူသားတစ်ဦးလည်း ဖြစ်နေသည်။ သူတို့၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အစွမ်းအစမျိုးဖြင့် ကျမ်းပိုင်းကို လေ့လာသူ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အလားတူ တစ်စုံတစ်ရာကို ကြုံတွေ့ဖြတ်သန်းနေသူလည်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အမှန်စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ရှိနေသည့်အရာသည် လူသား အတွေ့အကြုံကို အပြည့်အဝ နားလည်သဘောပေါက်သည့် မှတ်သွင်းခံ နှုတ်ကပတ်တော်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ၎င်းသည် နှုတ်တိုက်ချပေးချက်တစ်ခု မဟုတ်ပါ။ လူသားတို့၏ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုဘဝနှင့် ကင်းကွာနေသည့် သတင်းစကား တစ်မျိုးမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ "သဘာဝမှတ်သွင်းချက်" ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုသည့်အခါ ၎င်းသည် တကယ့်ဘဝ အခြေအနေများအတွင်း အစစ်အမှန်လူသား ပုဂ္ဂိုလ်သဘာဝများအားဖြင့် ရောက်လာခြင်းဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်စကားကို သူတို့ရေးသည့်အခါ မိမိတို့ ရှင်သန်နေရသည့်

ဘဝကပေးသည့် အသိပညာ၊ အတွေ့အကြုံနှင့် စိတ်ဇောထက်သန်မှုတို့ဖြင့်
သူတို့ရေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

Rev. Ric Rodeheaver

ဥပမာအားဖြင့် ၂ပေတရု ၃:၁၅-၁၆၌ တမန်တော် ပေတရု ရေးခဲ့သည်ကို တဖန်
နားထောင်ကြည့်ပါ။

ပေါလုသည် မိမိခံရသော ဉာဏ်ပညာအတိုင်း
သင်တို့အားရေး၍ပေးလိုက်သောစာ၌ ၎င်း၊ ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသော
အရာအချို့ ရှိ၏။ မတတ်သောသူ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသောသူတို့သည်
ထိုအရာမှ စ၍ ကြွင်းသောကျမ်းစာ၏ အနက်ကို မှောက်လှန်၍ ကိုယ်ကိုယ်
ဖျက်ဆီးတတ်၏ (၂ပေ ၃:၁၅-၁၆)။

ကျွန်ုပ်တို့ စောစောက ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပေါလု၏ စာများကို ဘုရားသခင် ဝိညာဉ်တော်က
မှုတ်သွင်းခဲ့ကြောင်း ရှင်ပေတရု ဝန်ခံသိမှတ်ထားခဲ့သည်။ သို့သော် ဤမှုတ်သွင်းခြင်းသည်
သဘာဝမှုတ်သွင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်ပေတရု ညွှန်ပြခဲ့သည်ကိုလည်း သတိပြုပါ။ "ထိုစာတို့၌
ခက်ခဲသော အရာအချို့ ရှိ၏" ဟု ရှင်ပေတရုရေးသည့်အခါ သူသည် ရှင်ပေါလု၏ နောက်ခံသမိုင်း၊
ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့် ရေးဟန်တို့ကို အသိအမှတ်ပြုထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤဖော်ပြချက်သည်
ရှင်ပေါလု၏ ဘာသာရေး ဆရာဖြစ် ပညာအရည်အချင်း အဆင့်မြင့်ပုံကို ထင်ဟပ်နေသည်။ ထို့ပြင်
ရှင်ပေါလု၏ ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ နက်နဲဆန်းပြားမှုသည် အတိုင်းအတာ တစ်ခုထိ ပညာချို့တဲ့သူ တံငါသည်
ဂါလိလဲပြည်သား ရှင်ပေတရုကိုယ်တိုင်ကို စိမ်းခေါ်ရာရောက်ခဲ့သည်။

ရှင်ပေတရု၏ ရှုထောင့်အမြင်တို့က ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာသည့်အခါ
လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် နမူနာပုံစံအား ကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးထားသည်။ သမ္မာကျမ်းစာထဲက
ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ ရှုထောင့်အမြင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ မှတ်သွင်းချက်များဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့
အမြဲတမ်း နှလုံးသွင်းနေရပါမည်။ ၎င်းတို့သည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ လာခဲ့သည်ဖြစ်သောကြောင့်
မှန်ကန်ပြီး ယုံကြည်အားကိုးထိုက်ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့
လေ့လာဖော်ထုတ်သည့်အခါ လူသားကျမ်းရေးသူများနှင့် သူတို့၏
သဘောထားရည်ရွယ်ချက်များအကြောင်း လေ့လာရန် လိုအပ်သည့် အားစိုက်ကြိုးပမ်းမှုမျိုး
ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှာ ရှိဖို့လည်း အရေးကြီးပါသည်။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် သဘာဝမှုတ်သွင်းခြင်း၏ လေးနက် အရေးအပါဆုံးသော
သွယ်ဝိုက်ရိုက်ခတ်မှုတစ်ခုမှာ ဓမ္မသစ်ကျမ်း ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့အဘယ်ကြောင့်
လေ့လာရသည်ဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်သက်သက်
သို့မဟုတ် စက်ယန္တရားဆန်သော မှတ်သွင်းခြင်း ရှုထောင့်များအပေါ်တွင် မှီခိုအားပြုလိုက်ပါလျှင်
ကျမ်းပိုင်း၏ အခွင့်အာဏာကို ဥပေက္ခာပြုရာရောက်သလို စာရေးဆရာ၏ ပါဝင်အကျိုးပြုမှုကိုလည်း

မျက်ကွယ်ပြုရာရောက်ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သဘာဝမှုတ်သွင်းခြင်းသည် ဓမ္မသစ်ဓမ္မပညာကို အနည်းဆုံး အဆင့်သုံးဆင့်၌ လေ့လာဖော်ထုတ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို တွန်းအားပေးနေပါသည်။

အဓိကလည်းကျပြီး အရှင်းလင်းအသိသာဆုံးသော အဆင့်မှာ ကျမ်းပိုင်းကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ရှင်းလင်းပြတ်သားသော အခိုင်အမာပြောဆိုချက်များက ကျွန်ုပ်တို့အား ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာအကြောင်း အမြောက်အများ သွန်သင်ပေးနိုင်ပါသည်။

ဒုတိယအားဖြင့် ကျမ်းပိုင်း၏ မျက်နှာပြင်အောက်တွင်ရှိသော အဆင့်တွင် ဓမ္မသစ် ကျမ်းရေးသူများ၏ သွယ်ဝိုက်ပြီး အတိအလင်း ရေးမထားသော ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ကြိုတင်စွဲမှတ်ယူဆထားချက်များစွာ ရှိနေသည်။ ၎င်းတို့ကို လေ့လာဖော်ထုတ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ အဆင်သင့် ရှိနေကြရပါမည်။ စာရေးသူတို့၏ နောက်ခံသမိုင်းများနှင့် ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုများအကြောင်းများအားလည်း ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရန် ရှိပါသည်။ ထို့ပြင် သူတို့ရေးသော အရာများအပေါ် သူတို့၏ နောက်ခံသမိုင်းများနှင့် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုတို့က မည်သို့မည်ပုံ ဩဇာသက်ရောက်မှုရှိခဲ့သည်ကို ရှာဖွေစေ့ငုရန်အတွက်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်သင့်ကြပါသည်။

တတိယအဆင့်ဖြစ်သော ကျမ်းပိုင်း၏ မျက်နှာပြင်အထက်တွင်မူ စာရေးသူတို့၏ သွယ်ဝိုက်ရည်ရွယ်ချက်များ အပေါ်တွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဆင်ခြင်ရန် လိုပါသည်။ တနည်းဆိုရလျှင် ကျမ်းရေးသူတို့သည် သူတို့၏ ပရိသတ်များအတွက် ဘာရည်ရွယ်ခဲ့ကြပါသနည်း။ မကြာခဏဆိုသလို ဓမ္မသစ်စာရေးသူတို့သည် သူတို့၏ ပရိသတ်တို့အပေါ် ကျရောက်စေဖို့ သူတို့မျှော်လင့်ခဲ့သော သက်ရောက်မှုပုံစံများနှင့် ပတ်သက်၍ အတော်ပင် တိတိကျကျ ရှိခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တခါတရံတွင် သူတို့၏ ပရိသတ်များအား သူတို့၏ ကျမ်းပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သွယ်ဝိုက်ပြောဆိုထားမှုများအပေါ် ကောက်ချက်ဆွဲစေဖို့ မျှော်လင့်ထားခဲ့ကြသည်။

ယခုသင်စိတ်ကူးကြည့်နိုင်သလိုပင် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖော်ထုတ်သည်နှင့်အမျှ ရှင်းလင်းပြတ်သားသော အခိုင်အမာပြောဆိုချက်များ၊ ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ကြိုတင်စွဲမှတ် ယူဆထားချက်များနှင့် သွယ်ဝိုက်ဖော်ပြထားသော ရည်ရွယ်ချက်များကို ရှုမြင်ထိန်းသိမ်းရန်သည် အမြဲတစေ မလွယ်ကူလှပါ။ ၎င်းအတွက် အကြီးအကျယ် ဂရုတစိုက်လေ့လာမှုမျိုး အမြဲတစေ လိုပါသည်။ သို့သော် သဘာဝမှုတ်သွင်းခြင်း၏ သဘောသဘာဝကြောင့် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာအဆင့်သုံးဆင့်လုံးကို လေ့လာဖော်ထုတ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ လိုအပ်လာပါသည်။

ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာ၏ သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်း အယူအဆအတွက် ရှင်းလင်းချက်အချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတွင် ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာတို့၏ အခွင့်အာဏာသည် ဘာကို ဆိုလိုသည်နှင့် ယနေ့ ထိုအခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ တုန့်ပြန်သင့်သည် ဆိုသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းလင်းကြပါစို့။

အခွင့်အာဏာ

ဧဝံဂေလိ ယုံကြည်သူ ခရစ်ယာန်အားလုံးက ဓမ္မသစ်၏ အခွင့်အာဏာသည် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာပေါ်တွင် ပိုင်သအုပ်စိုးနေကြောင်း မှန်ကန်စွာ ယုံကြည်ထားကြသည်။ သို့သော် ဤအခွင့်အာဏာ၏ သဘောသဘာဝကို နားလည်ရန်အတွက်မူ ကျွန်ုပ်တို့ ဂရုပြုကြရန် လိုပါသည်။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းစွာပင် စိတ်ရင်းကောင်းသော ခရစ်ယာန်များစွာက ဓမ္မသစ်သည် သူတို့အား တိုက်ရိုက်လိပ်မူရေးသားခဲ့သည် မဟုတ်ကြောင်း ကို နှလုံးမသွင်းမိဘဲ ရှိနေနိုင်ပါသည်။ တနည်းဆိုရလျှင် ဓမ္မသစ်အား ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ရေးသားခဲ့သည်ဖြစ်သော်ငြား ကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်ရိုက်ရေးသားခဲ့သည်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဓမ္မသစ်အား လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ထောင်ချီကာလက ရေးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအချိန်က အသက်ရှင်နေခဲ့သောလူများကို ပေးခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သိကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ဓမ္မသစ်အခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ အသိအမှတ်ပြုပုံတို့အပေါ် ဤအချက်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် အမြဲလို မရှိသလောက် ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဤအရာအားလုံးက ဓမ္မသစ်အခွင့်အာဏာအကြောင်း အလွန် အရေးကြီးသော တစ်စုံတစ်ရာအကြောင်း ပြောပြနေပါသည်။ ယနေ့ကာလ ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်တို့ အသက်တာပေါ်တွင် ဓမ္မသစ်ဓမ္မပညာ၏ အခွင့်အာဏာသည် အပြည့်အဝရှိသည်ဆိုသော်ငြား သွယ်ဝိုက်၍သာ ကျရောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဓမ္မသစ်ကျမ်းပိုင်းများက သူတို့၏ ကနဦးပရိသတ်များအတွက် ဘာကို ဆိုလိုခဲ့သည်ကို လေ့လာရန် အဖြစ်နိုင်ဆုံး ကျွန်ုပ်တို့ အဆင်သင့် ရှိနေရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဤအချက်က ပြောနေပါသည်။

ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များအနေဖြင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းကို ပထမဆုံးအကြိမ် အစပြု ဖတ်ရှုသည့်အခါ အတော်ကလေး အခြေခံကျသော သွန်သင်ချက်များက သူတို့အား အမြဲလို ဆွဲဆောင်တတ်ကြသည်။ "ယေရှုသည် အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူ၏"၊ "နောင်တရ၍ ဧဝံဂေလိတရားကို ယုံကြည်လော့"၊ "တစ်ဦးကို တစ်ဦး ချစ်ကြလော့" အစရှိသော အရာများနှင့် အခြေခံကျသော အခြားသွန်သင်ချက် အမြောက်အများကို သူတို့ ဖတ်ကြရသည်။ သမိုင်းနောက်ခံ အခြေအနေများအကြောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်း၊ ဓမ္မသစ်စာရေးသူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်များအကြောင်း များများစားစား သူတို့ စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန် မရှိကြပါ။ လက်တွေ့ကျသော ရည်ရွယ်ချက်များအားလုံးအတွက် အဆိုပါအခြေခံ သွန်သင်ချက်များအား ထာဝရ မှန်ကန်မှုများအဖြစ် သူတို့ အလွယ်ကလေး မှတ်ယူသဘောထားသွားနိုင်ကြသည်။ ထို့ပြင် ဓမ္မသစ်၏ အခွင့်အာဏာအပေါ် ဝန်ခံအပ်နှံခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် သွယ်ဝိုက်သက်ရောက်မှုများအပေါ် သူတို့၏ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းမှုများသည်လည်း မရှိသလောက် ရှားလှသည်။ သို့သော် ဓမ္မသစ်ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ တိုး၍ လေ့လာသင်ယူလာသည်နှင့်အမျှ ယနေ့ကာလ တည်နေသည့် ၎င်း၏ အခွင့်အာဏာကို အသိအမှတ်ပြုဖို့ ဓမ္မသစ်ကျမ်းပိုင်းများ၏ မူလကနဦး နောက်ခံသမိုင်းအခြေအနေများကို ကျွန်ုပ်တို့ အသေအချာ လေ့လာရန် လိုအပ်မှုသည် ပို၍ ပို၍ ထင်ရှားပေါ်လွင်လာသည်။ စာရေးသူတို့၏ နောက်ခံသမိုင်းများ၊ အခြေအနေများ၊ ရည်ရွယ်ချက်သဘောထားများအကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာသင်ယူကြရပါမည်။ ထို့နောက်မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်တာပေါ် ရှိနေသည့် ဓမ္မသစ်၏ အခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ပတ်စွာ ဝန်ခံနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

မေးခွန်းတစ်ခုတော့ ပေါ်လာပါသည်။ အခြားသူများသို့ ဦးတည်ရေးခဲ့သော ဓမ္မသစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် အခွင့်အာဏာရှိနေကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့မည်ပုံ စဉ်းစားနိုင်ပါသနည်း ဟူသည့် မေးခွန်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘောတူညီမှုကို တောင်းဆိုပိုင်ခွင့် သို့မဟုတ် အာဏာရှိသည့် သဘောအရ ၎င်းသည် အခွင့်အာဏာရှိနေသည်။ ကနဦး ကျမ်းဂန် လက်ခံရယူသူများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်တို့ အကြား ချိတ်ဆက်မှုသည် နှစ် ဂဏန်း ဖြစ်သောကြောင့် ချိတ်ဆက်မှုသည် နှစ်မျိုး ရှိနေသည်။ ပထမအားဖြင့် ဤကျမ်းပိုင်းကို ရေးသားသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော စာရေးသူသည် မနေ့ ယနေ့ နောင်ကာလ အစဉ်အမြဲ တည်နေတော်မူသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့အား ရင်ဆိုင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအားဖြင့် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဘုရားသခင် ပဋိညာဉ်ခံလူများအထဲတွင် အပါအဝင် ဖြစ်ကြသည်။ လွန်ခဲ့သည့် ရာစုနှစ်များစွာက ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖွဲ့သားအချို့ကို တိကျစွာပြောဆိုခဲ့သည့် အရာများကလည်း သူတို့အထဲ ကျွန်ုပ်တို့ အပါအဝင်ဖြစ်နေကြောင်း ပြသနေခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်လက်ခံတော်မူခြင်းထဲ၌ သခင် ယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့် သူတို့နှင့် အတူတကွ အပါအဝင် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Glen G. Scorgie

ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေသည့်အရာကို ပုံဥပမာတစ်ခုက ထောက်ကူ ရှင်းလင်းပေးကောင်းပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ကလေး တစ်ဦးထက်ပိုရှိသည့် မိဘများအနေဖြင့် သူတို့၏ ကလေးများအပေါ် အပြည့်အဝ အခွင့်အာဏာရှိသော်လည်း အမြဲလို သွယ်ဝိုက်၍သာလျှင် ကျင့်သုံးနေရကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိကြသည်။ မိမိ၏ သားတစ်ဦးကို မသင့်မလျော်သော အပြုအမူတစ်ခုအတွက် ဆူပူလိုက်ပြီး "သွားထိုင်၊ သား လုပ်ခဲ့တဲ့အပေါ် စဉ်းစားကြည့်စမ်း" ဟု ပြောလိုက်သည့် မိဘတစ်ဦးအကြောင်း စဉ်းစားကြည့်ကြပါစို့။ ဟုတ်ပါသည်။ သူ့နှမကတော့ ပျော်ပျော်ကြီး ကစားမြဲကစားနေပါလိမ့်မည်။ ထို့နောက် မိဘကလည်း သူမအား ဘာမျှမပြောပဲနေသည် ဆိုပါစို့။ သို့သော် နှမ ဖြစ်သူက ခဏကြာလျှင် မိဘကို မနာခံသည့်ကိစ္စမျိုး ဖြစ်လာသည့်အခါ မိဘက သူမအား "နင့်အကို ခုပဲ ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မမြင်ဘူးလား" ဟု ကောင်းကောင်းလေး ပြောဆိုပေးလိမ့်မည်။ ဤသို့သော အခြေအနေများတွင် မိဘတို့သည် သားသမီးတစ်ဦးကို သူတို့ ကိုင်တွယ်ခဲ့သည့် ပုံစံမှနေ၍ ကျန်ကလေးများအားလုံး သင်ယူကြစေဖို့ မျှော်လင့်ချက်ရှိထားကြသည်။ အဆိုပါ တဆင့်ခံ အခွင့်အာဏာက သားသမီးအားလုံးအား သူတို့သည် ကနဦး အဆုံးအမခံယူသူများ မဟုတ်ခဲ့လျှင်တောင်မှ သူတို့ မည်သို့ ပြုမူကျင့်ကြံသင့်ကြောင်းကို သွန်သင်နေသည်။

ဤအရာကား ဓမ္မသစ်၏ အခွင့်အာဏာသည် ယနေ့ခေတ် ခရစ်တော် နောက်လိုက်များ အပေါ်၌ အပြည့်အဝရှိနေသော်လည်း သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်းကြောင့် တဆင့်ခံ သဘောဖြစ်နေရကြောင်း

ဗီဒီယိုများ၊ သင်ခန်းစာ လမ်းညွှန်များ နှင့် အခြား အရင်းအမြစ်များအတွက် thirdmill.org တွင် သုံးနှစ်လက်ကို ဝင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ပြောသည့်အခါ ဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်သည်။ ကနဦး ပရိသတ်တို့ကိုမူ ဓမ္မသစ်ကျမ်းပိုင်းတို့က အခွင့်အာဏာ အပြည့်ဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် ယနေ့ကာလမှာလည်း အခွင့်အာဏာ အပြည့်ဖြင့် ပြောဆိုလျက်ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သတိရကြရပါမည်။ သစ္စာရှိသော ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ အတွက် ဓမ္မသစ် သွန်သင်ချက် တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ နာခံရမည်လား ၊ မနာခံရဘူးလား ဆိုသည့် မေးခွန်းမျိုး ဘယ်တော့မျှ မရှိပါ။ ၎င်း၏ အခွင့်အာဏာကို မည်သို့မည်ပုံ နာခံရမည်နည်း ဆိုသည့် မေးခွန်းမျိုးသာ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ အခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ တုန့်ပြန်သင့်သည် ဆိုသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် သီးသန့် ကျမ်းပိုဒ်တစ်ခုအား မည်သည့်အချိန်တွင် ရေးခဲ့သည် ဆိုသည့် ကနဦး ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အခြေအနေများကို ပြန်လှည့်ကြည့်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ အဆင်သင့် ရှိနေရပါမည်။

ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်အကြောင်း ကျောင်းသားများ အမြဲလို မေးတတ်သည့် မေးခွန်းတစ်ခုမှာ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ခန့်ကလူများသို့ ပေးခဲ့သော သတင်းစကားသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့ လက်တွေ့ အကျိုးဝင်နေနိုင်ပါမည်နည်း ဟူသောမေးခွန်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်၎င်း မည်သို့ ဖြစ်နေနိုင်ပါသနည်း။ ဤနေရာမှာပင် အဓိကသော့ချက် ရှိနေသည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်ပါသည်။ အဆိုပါကျမ်းပိုင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ရေးသော ဘုရားနှုတ်ကပတ်တော်များ မဟုတ်သော်ငြားလည်း သူတို့သည် အဆုံးစွန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ပြင် သမ္မာကျမ်းထဲက စာစောင်ရှိသမျှ၊ ရေးဟန်ရှိသမျှ၊ အခြေအနေမှန်သမျှတို့၌ တွေ့ရသော တူညီချက်တစ်ခုမှာ သမ္မာကျမ်းစာစောင်ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်၏ သဘောသဘာဝ၊ ဘုရားသခင် မည်သူနည်း ဆိုသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြသည်ဆိုသည့် အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကိုယ်တော်နှင့် ဆက်နွယ်မှု၌ ကျွန်ုပ်တို့ မည်သူဖြစ်သည် ဆိုသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြသည်။ ထို့ပြင်၎င်းသည် လောကထဲရှိ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဘုရားသခင်ထားတော်မူသော ရည်ရွယ်ချက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်သို့ မည်သို့ တုန့်ပြန်ရမည်၊ အချင်းချင်းသို့လည်း မည်သို့ တုန့်ပြန်ရမည် စသည်တို့ကို ဖော်ပြသည်။ ထို့ကြောင့် အဆုံးစွန်ဆိုရလျှင် ကျမ်းစာထဲ ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသင်ယူသည့် အရာသည် ဘုရားသခင် နှလုံးသားကို ကျွန်ုပ်တို့ သင်ယူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင် သဘောသဘာဝနှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သင်ယူကြသည်။ ကွဲပြားခြားနားသောနောက်ခံအတွင်းရှိ ကွဲပြားခြားနားသော လူတို့ကို ရေးသားခဲ့လျှင်တောင်မှ၊ သူတို့အား တိုက်ရိုက်ပေးခဲ့သော ပညတ်တော်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တိုက်ရိုက် အကျိုးမဝင်လျှင်တောင်မှ၊ ဘုရားသခင် သဘောသဘာဝအကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ရည်ရွယ်ချက်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ မည်သူဖြစ်သည် ဆိုသည်နှင့် ဘုရားသခင်နှင့် ဆက်နွယ်မှုအတွင်း

ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ အသက်ရှင်သင့်သည်ဆိုသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ သင်ယူနေနိုင်ဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဆုံးစွန် ဆိုရလျှင် သမ္မာကျမ်းစာက ဘုရားသခင် နှလုံးသား အကြောင်း နှင့် ရည်ရွယ်ချက်တို့အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင်နေသည့်အလျောက် ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော်နှင့် ဆက်နွယ်မှုအတွင်းနှင့် အချင်းချင်း ဆက်နွယ်မှု အတွင်းတို့၌ မည်သို့ အသက်ရှင်သင့်သည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လမ်းညွှန်နေသည်ဟု ကျွန်ုပ်ပြောလိုပါသည်။

ဒေါက်တာ Mark L. Strauss

ဥပမာဆိုရလျှင် မသဲ ၁၉:၂၁ တွင် ယေရှုသည် ချမ်းသာငယ်ရွယ်သော အမတ်တစ်ဦးအား ဤသို့သော တိကျသည့် သွန်သင်ချက်ကို ပေးခဲ့သည်။

သင်သည် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်လိုလျှင် သွားလော့။ ကိုယ် ဥစ္စာများကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ (မသဲ ၁၉:၂၁)

ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာ၌ ဤကျမ်းပိုဒ်ကို မည်သို့ လက်တွေ့ အသုံးပြုကြပါမည်နည်း။ အခြေအနေတိုင်းတွင် "ကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည် [ကျွန်ုပ်တို့၏] ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသားတို့ကို ပေးကမ်းကြပါသလား။" ဤမေးခွန်းကို တာဝန်ရှိစွာ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြေဆိုနိုင်သည့် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းမှာ ဤချမ်းသာငယ်ရွယ်သည့် အမတ်သည် မည်သူဖြစ်သည်ဆိုသည်နှင့် ယေရှုက အဘယ်ကြောင့် သူ့အား ဤပုံစံ ဆက်ဆံခဲ့သည်ဆိုသည်တို့ကို ဆုပ်ကိုင်မိရေးပင် ဖြစ်သည်။

ဤလူ၏ ဂုဏ်ဒြပ်နှင့် ယေရှုနှင့် အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုတို့က သူသည် ယုဒ နောက်ခံမှ ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ၏ အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ အကြီးအကျယ် ဩဇာလွှမ်းမိုးဖြစ်ကြောင်း အကြံပြုနေကြသည်။ ယုဒ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများကို ထိမ်းသိမ်းရာတွင်လည်း ထိုသူ အလေးအနက် ဂရုပြုသည့်ပုံစံ ပေါ်နေသည်။ ဤအခန်းကြီးအတွင်း အစောပိုင်းတွင် ယေရှုအား သူက "ကောင်းမြတ်သော ဆရာ၊ ထာဝရ အသက်ကို ရအံ့သောငှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါမည်နည်း" ဟု မေးထားခဲ့သည်။ ယေရှုကလည်း "ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့" ဟု ပြန်လည်မိန့်ဆိုခဲ့သည်။ အဆိုပါလူရွယ်ကလည်း ဤအမိန့်ကို သူလုပ်ဆောင်ပြီးကြောင်း ဝင့်ဝင့်ကြားကြားပင် ကြေငြာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လူရွယ်၏ အဓိက အလေးအနက် ဂရုစိုက်မှု ဖြစ်ပုံရသည့် ငွေကြေးနှင့် ဩဇာတို့ကို ယေရှု ရင်ဆိုင်ကိုယ်တွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းသက်သက်သည် ဆိုးညစ်မှုတစ်ခု မဟုတ်ကြောင်း ကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့အား အဖန်ဖန် ပြဆိုထားသည်။ ၎င်းသည် ခရစ်တော်၏ အုပ်စိုးမှုအောက်တွင် စစ်မှန်သော တပည့်တော်ဖြစ်ခြင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ကို တားဆီးခြင်းလည်း မပြုထားပါ။ သို့သော်လည်း

ခရစ်တော်၏နောက်လိုက်တို့ အနေဖြင့် ဘုရားသခင်ကို အစေခံနိုင်ရန်အတွက် မိမိတို့၏ စိတ်ဆန္ဒအလိုများကို စွန့်ပယ်နိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားသော နှလုံးသားမျိုး အမြဲရှိနေဖို့ လိုပါသည်။

တမန်တော် ၅:၁-၁၁ တွင် အလားတူ ဥပမာမျိုးကို တွေ့ရသည်။ အာနန်နှင့် ရှုဖီရေ မောင်နှံသည် သူတို့၏ ဥစ္စာငွေကြေးအချို့ကို သူတို့အတွက် လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားလျက်ပင် အသင်းတော်သို့ ရှိသမျှ လှူဒါန်းလိုက်သယောင်ဟန်ဆောင်ကြသည်။ သူတို့ရှိသမျှကို မလှူဒါန်းမှုသည် အပြစ်မဟုတ်ပါ။ သူတို့ကိုလည်း မတောင်းဆိုထားပါ။ သို့သော် အမှန်တွင် အများသူငါ၏ အထင်ကြီးလေးစားမှုကို ရယူရန်အတွက် ရက်ရောသယောင် မုသာဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ငယ်ရွယ်သည့် အမတ်အား သူ၏ ဥစ္စာများကို ရောင်းရန် ယေရှု၏ တုန့်ပြန်ပြောဆိုချက်သည် ငွေကြေးအကြောင်းကို တိတိကျကျ ပြောလိုရင်း မဟုတ်ဘဲ လူငယ်ဘက်မှ စွန့်လွှတ်ရမည့် အရာတွက် မည်သည့် အလေးပေးဂရုစိုက်မှုမျိုး ရှိသင့်သည် ဆိုသည့်အရာကို အဓိက ဦးတည်ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤလူငယ် မစွန့်လွှတ်လိုသော အရာတစ်ခုကို ဖြေရှင်းခြင်းဖြင့် ဥစ္စာကြွယ်ဝခြင်းတည်းဟူသော ပြဿနာ၏ အဓိကသော့ချက်ကို ယေရှုက ထုတ်ပြခဲ့သည်။

သမ္မာကျမ်းစာ၏ အခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ခံရန်ဖြစ်ပါက ကျမ်းပိုဒ်တစ်ခု၏ မူလရည်ရွယ်ချက် နှင့် သမိုင်းနောက်ခံကို ကျွန်ုပ်တို့ ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ကြောင်း ဤဥပမာက ကူညီနားလည်စေပါသည်။ ထို့နောက်မှသာလျှင် ယေရှုမိန့်မှာခဲ့ချက်အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ စောင့်ထိန်းရကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆန်းစစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဓမ္မဟောင်းကဲ့သို့ပင် ဓမ္မသစ်သည်လည်း ဒဿန အတွေးအခေါ်တစ်ခု မဟုတ်နေပါ။ ၎င်းတွင် ယဉ်ကျေးမှုများကို ဖြတ်သန်း၍ အလွယ်တကူ သယ်ပို့နိုင်ကောင်း သယ်ပို့နိုင်သောပုံစံဖြင့် ဖော်ထုတ်ထားသည့် ဒဿနဆန်သော ဖော်ထုတ်ချက်မျိုး မပါရှိပါ။ ဓမ္မသစ်သည် သီးသန့်သဘောရှိ၍ သမိုင်းလည်းဆန်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းသည်လည်း အတော်လေးပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။ ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ် နှစ်ခုလုံးထဲ၌ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုယ်ကို ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြထားခဲ့သည်။ ထိုသို့ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင် ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြသည့်အခါ ကိုယ်တော်သည် မိမိကိုယ်မိမိ သီးသန့်လူများအား ဖွင့်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ယေဘုယျဆန်လွန်းလျှင် နောက်ဆုံးတွင် မည်သူနှင့်မျှ မသက်ဆိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားနိုင်သည့်အတွက် ကိုယ်တော်သည် ယေဘုယျ ဆန်သည့် ပုံစံများဖြင့် လူတို့အား မိမိကိုယ်မိမိ ဖွင့်ပြခြင်းမရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုယ်မိမိ အာဗြဟံ၊ ကူဇက်၊ ယာကုပ်၊ မောရှေ၊ ဒါဝိဒ်တို့အားဖွင့်ပြပြီး ဟေရှာယ၊ ယေရမိတို့ကိုလည်း ဖွင့်ပြသည့်နောက် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် တပည့်တော်များသို့၎င်း၊ ပေတရုသို့၎င်း၊ ပေါလုသို့၎င်း ဖွင့်ပြခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့တွင် တသီးတသန့် အခြေအနေများအတွင်း တသီးတသန့်လူများ ရှိနေပါသည်။ ဤအရာသည်လည်း လိုအပ်ချက်အရ ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းသောအရှင်ဖြစ်၍

ဖန်ဆင်းခြင်းသည်လည်း သမိုင်းကြောင်းအတွင်း ပထဝီဝင်အနေအထားအရ တည်ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်က မိမိကိုယ်မိမိ ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြသည့်အခါ သမိုင်းကြောင်းအတွင်း ပထဝီအနေအထားအရ ဖွင့်ပြဖို့ လိုပါသည်။

ဒေါက်တာ Eckhard J. Schnabel

ယခုအထိ "အဘယ်ကြောင့် ဓမ္မသစ်ဓမ္မပညာကို လေ့လာရသနည်း" ဆိုသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခန်းစာထဲတွင် ဓမ္မသစ် မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာတို့က ဓမ္မသစ်စာစောင်တစ်ခု၏ ရှေးခေတ်သမိုင်းကြောင်း နောက်ခံအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖြစ်နိုင်သမျှ များများလေ့လာသင်ယူဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို တောင်းဆိုနေကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ကြပြီးဖြစ်ပါသည်။ ယခုတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယနေ့ကာလနှင့် ဓမ္မသစ်ကာလတို့အကြား အလျဉ်မပြတ်ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်း သွားမှုများအကြောင်းကို ကိုင်တွယ်လေ့လာရန် ကျွန်ုပ်တို့ အဆင်သင့် ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းငါးရာခန့်ကရေးခဲ့သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သင်ကောက်ယူမိခဲ့သည် ဆိုပါစို့။ ဘာသာစကားသည် ယနေ့သင်ပြောဆိုနေသည်နှင့် အနည်းဆုံး ကွဲပြားခြားနားသယောင် ရှိနေပါလိမ့်မည်။ အယူအဆတို့ကိုလည်း ရှင်းပြထားပုံတို့သည်လည်း အနည်းငယ် ထူးဆန်းသည့်ပုံပေါ်နေပါလိမ့်မည်။ စာအုပ်ထဲတွင် ဖော်ပြထားသည့် ထုံးတမ်းများ၊ အစဉ်အလာများသည်လည်း ခေတ်နောက်ကျသည့်ပုံ ပေါက်နေပါလိမ့်မည်။ သို့သော် တချိန်တည်းမှာပင် ၎င်းနှင့် သင်အလုပ်လုပ်သည့်အခါ ယနေ့ခေတ် သင့်ဘဝနှင့် ထိုစာအုပ် မည်သို့မည်ပုံ အကျိုးဝင် ပတ်သက်နေသည်ကို သင်တွေ့ကောင်းတွေ့ပါလိမ့်မည်။ ရှေးရှေးကရေးခဲ့သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်သည်ပင်လျှင် ယနေ့ သင် အသက်ရှင်နေသည့် လောကနှင့် လုံးလုံးလျားလျား ကွဲပြားခြားနားနေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ သင့်အတွက် လုံးလုံး အဓိပ္ပာယ် မရှိနိုင်လောက်အောင် ၎င်းသည် သင်နှင့် အလွန်အမင်း စိမ်းနေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ကြိုးစားအားထုတ်မှု အချို့တော့ လိုကောင်းလိုပါမည်။ မည်သို့ဆိုစေ အဆုံးသတ်တွင် ဤရှေးစာအုပ်က ပြောနေသည့်အရာအများစုကို သင်ဆုပ်ကိုင်နိုင်မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤအရာသည် ဓမ္မသစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုင်တွယ်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံရသည့်အရာပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ နီးပါးလောက်က ရေးသားခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ၎င်း၏ ဘာသာစကား၊ သဘောအယူအဆများ၊ ထုံးတမ်းများနှင့် အစဉ်အလာများသည် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက်ကမ္ဘာနှင့် ကွဲပြားခြားနားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဤအကြောင်းအရာများကို လေ့လာဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ မိမိကိုယ်ကို အပ်နှံမည်ဆိုလျှင် ဓမ္မသစ်သည် ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့လောကနှင့် ပုံစံအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဆက်သွယ်မှုများ ရှိနေဆဲဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့နိုင်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ခန့်က သမ္မာကျမ်းစာကို ရေးခဲ့သည် ဆိုသည့်အချက်သည် ပတ်သက်စပ်ဆိုင်နေဆဲ၊ အရေးကြီးနေဆဲ ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းအား သီးသန့်သမိုင်းကာလအတွင်းရှိ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုအတွင်း ရေးသားခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော် ဖြစ်သည် ဟူသော အချက်က ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပတ်သက်စပ်ဆိုင်နေစေပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကရုဏာတို့အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆက်သွယ်ပြောဆိုရန် ရွေးချယ်ခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဟေဗြဲဩဝါဒစာက ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်သည် သံလျက်တကာထက် ထက်သည်ဟု ဆိုထားသည်။ အမှန်စင်စစ် ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် ခွဲစိတ်ခန်းသုံးစားငယ်လေးတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ခွဲဖွင့်၍ ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်တွင် အုပ်စိုးကာ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ တောင်းဆိုချက်များကို ပြုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ နာခံရန်လိုအပ်သည်များအတွက် ပညတ်ချပေးသည်။ ၎င်းတို့ကို ချစ်မြတ်နိုးရန်၊ နာခံရုံ သက်သက်မဟုတ်၊ အမှန်တကယ်ချစ်မြတ်နိုးပြီး အလွတ်ကျက်မှတ်ရန် ပြောဆိုရင်း အခွင့်အာဏာအဖြစ် ရပ်တည်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းသည် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အရေးကြီးသည်။

ဒေါက်တာ Jason Oakes

ဓမ္မသစ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အကြား အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ၊ ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး အသေအချာ လေ့လာမှုက ကျွန်ုပ်တို့ကို မည်သို့ ကူညီကြောင်း သိမြင်ရန်အတွက် အဓိက စဉ်းစားစရာ သုံးခုအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ စူးစိုက်ကြပါမည်။ ၎င်းတို့မှာ ခေတ်ကာလအလိုက် စဉ်းစားခြင်း၊ ယဉ်ကျေးမှုအလိုက် စဉ်းစားခြင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် စဉ်းစားခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ အကြောင်းအရာ သုံးခုတို့သည် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် နှီးနှွယ်နေကြသော်လည်း တစ်ခုချင်း ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းခြင်းသည် အထောက်အကူပြုဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သော အရေးကြီးသည့် ခေတ်ကာလအလိုက် စဉ်းစားချက် အချို့ကို ဦးစွာ ကြည့်ကြပါစို့။

ခေတ်ကာလများအလိုက်ဖြစ်သော

သမ္မာကျမ်း သမိုင်း၏ ခေတ်ကာလ တစ်ခုအကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆိုသည့်အခါ ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပြချက်၏ ထူထောင်ပြဋ္ဌာန်းပေးမှုအရ အခြားအချိန်ကာလများမှ ကွဲပြားခြားနားမှု ရှိနေသော

အချိန်ကာလတစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သမိုင်းကြောင်းကို ပိုင်းခြားပုံနည်းလမ်းများစွာ ရှိနေသည်မှာ မှန်ပါသည်။ မည်သည့် အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားကမျှ ၎င်းရှေ့ကာလ၊ ၎င်းနောက်ကာလ တို့မှ လုံးလုံးလျားလျား ကွဲပြားခြားနားနေသည့်သဘောတော့ မရှိပါ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အများစု မကြာခဏဆိုသလို သမ္မာကျမ်းသမိုင်းကြောင်းအား ဓမ္မသစ်နှင့် ဓမ္မဟောင်း အဖြစ် ပိုင်းခြားတတ်ကြသည်။ ဓမ္မသစ်ကာလကို ပဋိညာဉ်သစ်ကာလ အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ ခွဲခြားဖော်ထုတ်ထားကြသည်။ ဤခေတ်ကာလသည် ခရစ်တော်၏ ပထမကြွလာခြင်းနှင့် အစပြုခဲ့ပြီး ကိုယ်တော်ပြန်ကြွမလာမီထိ ဆက်လက် ဖြစ်တည်နေမည် ဖြစ်သည်။ ပဋိညာဉ်သစ်ကာလသည် ကယ်တင်ရှင် မေရှိယ၏ ကာလ ဖြစ်သောကြောင့် တစ်မူထူးခြားသည်။ ၎င်းသည် ယေရှုတည်းဟူသော ကြီးမြတ်သော ဒါဝိဒ်၏သားတော်က ဘုရားသခင်ကိုယ်စား အုပ်စိုးသော အချိန်ကာလ ဖြစ်သည်။

ခေတ်ကာလဆိုင်ရာ စဉ်းစားချက်များက ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာ လေ့လာမှုကို တောင်းဆိုသည့် အကြောင်းရင်းအား သိနားလည်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပဋိညာဉ်သစ်ခေတ်ကို ပေါင်းစည်းညီညွတ်စေသည့် ခေတ်ကာလအလိုက် အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများအား လေ့လာကြပါမည်။ ထိုနောက်တွင် ဖြစ်တည်နေသော ခေတ်ကာလ အလိုက် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုင်တွယ်ကြပါမည်။ အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများကို ဦးစွာ ကြည့်ကြပါစို့။

အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ

ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်နှင့် ဓမ္မသစ်ခေတ်တို့အကြား ခေတ်ကာလ အလိုက် အလျဉ်မပြတ်ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများစွာ ရှိနေပါသည်။ အဆိုပါ ဆက်သွယ်နှီးနွယ်ချက်များကို သိမြင်ရန် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ ပထမရာစုနှစ်က ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုခဲ့သောဘုရားသခင်သည် ယနေ့ခရစ်ယာန်များ တူညီစွာ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်နေသော ဘုရားပင်ဖြစ်ကြောင်းကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အစဉ်အလာ စနစ်ကျ ဓမ္မပညာရှင်တို့သည် ဘုရားသခင် မပြောင်းမလဲ တည်တော်မူကြောင်း သို့မဟုတ် တိမ်းယိမ်းရွေ့လျော့ခြင်းကင်းကြောင်း ကျမ်းစာက မည်သို့ သွန်သင်သည်ဆိုသည်ကို မကြာခဏ ထောက်ပြတတ်ကြသည်။ ကိုယ်တော်၏ မပြောင်းမလဲသော ဂုဏ်တော်များ၊ ထာဝရ အကြံအစည်တော်နှင့်တကွ တောလည် ၂၃:၁၉၊ ဟေရှာ ၄၆:၁၀၊ ယာကုပ် ၁:၁၇ စသည့် ကျမ်းပိုဒ်များထဲပါသည့် ကိုယ်တော်၏ ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ကျိန်ဆိုမှုများ အပေါ် သူတို့ စူးစိုက်ကြသည်။ မပြောင်းမလဲသော တူညီသည့် ဘုရားကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်ကြသည့်အတွက် ဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲရှိ မိမိပရိသတ်တို့ထံမှ ဘုရားသခင် မျှော်လင့်ခဲ့သည့် အရာနှင့် ယနေ့ခေတ်ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ ကိုယ်တော် မျှော်လင့်နေသည့် အရာတို့အကြား တူညီမှုများစွာ ရှိနေမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်ထားသင့်ကြသည်။ ဟေဗြဲ ၁၃:၇-၈ ကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် တရားတော်ကို သင်တို့အား ဟောပြော၍ သင်တို့ကို အုပ်သောသူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ စုတေ့သည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လျက် သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို

မီအောင် လိုက်ကြလော့။ ယေရှုခရစ်သည် မနေ့၊ ယနေ့၊ နောင်ကာလ အစဉ် အမြဲ မပြောင်းမလဲ နေတော်မူ၏ (ဟောပြော ၁၃:၇-၈)။

ဤနေရာတွင် ဟောပြောပြောပြဝါဒစာရေးသူက သူ့ပရိသတ်အား "သူတို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ စုတေ့သည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လျက် သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မီအောင် လိုက်ကြလော့" ဟူ၍ အခိုင်အမာ တောင်းဆိုထားခဲ့သည်။ "ယေရှုခရစ်သည် မနေ့၊ ယနေ့၊ နောင်ကာလ အစဉ် အမြဲ မပြောင်းမလဲ နေတော်မူ၏" ဟု သူပြောဆိုသည့်အခါ ပရိသတ်တို့အား ဘုရားသခင် မပြောင်းမလဲတည်တော်မူခြင်းအကြောင်း ပြန်သတိပေးခြင်းအားဖြင့် ဤ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ချက်ကို သူထောက်မထားခဲ့သည်။ ရှေးလွန်ခဲ့သည့်ကာလက ခေါင်းဆောင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို သူတို့ အမီလိုက်ခဲ့ကြလျှင် ယေရှုသည် မပြောင်းမလဲ တည်တော်မူသည်ဖြစ်၍ သူတို့၏ ခေတ်ကာလတွင်လည်း အလားတူ ရလဒ်မျိုးကို သူတို့တွေ့ကြမည့်အကြောင်း ကိုယ်တော်၏ ပရိသတ်တို့ စိတ်ချထားနိုင်ကြသည်။

ဓမ္မသစ်ကာလ ကနဦး ပရိသတ်များနှင့် အလားတူပင် ခရစ်တော်အသေခံခြင်းက အပြီးသတ် အပြစ်ဖြေပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်နေကြသည်။ ပထမရာစုနှစ် ယုံကြည်သူများကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ထက် များစွာသာလွန်ကြီးကျယ်စွာဖြင့် ဘုရားသခင် ဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်းသည့် အချိန် ခေတ်ကာလတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်နေကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုသွန်သင်ခဲ့သမျှကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ဖြန့်ကျက်ရေး ဟူသော တူညီသည့် သာသနာ့တာဝန်ရှိနေသည့် ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဓမ္မသစ်ကာလနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို သီးခြားဖြစ်စေသည့် သမိုင်းကြောင်း အလှမ်းကွာမှု ရှိနေလင့်ကစား မပြောင်းမလဲသော ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားက အဆိုပါ ခေတ်ကာလ အလိုက် အလျင်မပြတ်ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများကို တည်ထောင်ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယနေ့ကာလအတွက် ဓမ္မသစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ အသုံးချနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခေတ်ကာလအလိုက် အချို့သော စဉ်းစားချက်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကာလနှင့် ဓမ္မသစ်ကာလတို့အကြား တည်ရှိနေသည့် အလျင်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာပြီးဖြစ်၍ ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ဂရုပြုလေ့လာရန် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကျွန်ုပ်တို့ လုံးလုံးမြဲမြံမှုကို တောင်းဆိုသည့် ပဋိညာဉ်သစ်ခေတ်ကာလ အတွင်း ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုအချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ကြပါစို့။

ပြီးဆုံး ရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ

အသေအချာဆိုရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်နှင့် ဓမ္မသစ်ကာလတို့အကြား ခေတ်ကာလ အလိုက် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများသည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကာလအကြား ခေတ်ကာလ အလိုက် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများလောက် အနှစ်သာရအားဖြင့် အခြေခံမကျလှပါ။ သို့သော်လည်း ဓမ္မသစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာသည့်အခါတိုင်း စဉ်းစားရမည့် ထူးခြားအရေးပါသော ကွဲပြားခြားနားချက် အချို့ ရှိနေပါသည်။

ဧဖက် ၂:၂၀ ကို ရေးရာတွင် တမန်တော် ရှင်ပေါလုက အနှစ်သာရအားဖြင့် အခြေခံအကျဆုံး ခေတ်ကာလ အလိုက် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုတစ်ခုကို ညွှန်းဆိုထားခဲ့သည်။

တမန်တော်တို့မှ စ၍ ပရောဖက်များတည်း ဟူသော တိုက်မြစ်အပေါ်၌
သင်တို့သည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လျက် ရှိကြ၏။ ထိုတိုက်ထောင့်
အမြစ်ကျောက်ကား ယေရှုခရစ် ဖြစ်သတည်း (ဧဖက် ၂:၂၀)။

ဤနေရာတွင် ရှင်ပေါလုက သမိုင်းတလျှောက် အသင်းတော်နှင့် အသင်းတော်၏ အုတ်မြစ် ဖြစ်ကြသည့် ယေရှုခရစ်တော် ကိုယ်တိုင် အပါအဝင် တမန်တော်များ၊ ပရောဖက်များ အကြား ကွဲလွဲအောင် ခွဲခြားထားခဲ့သည်။

ဤသင်ခန်းစာအတွင်း ကျွန်ုပ်တို့ စောစောပိုင်းက ပြောခဲ့သလိုပင် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် တည်နေသော ခရစ်တော်အပါအဝင် ကိုယ်တော်၏ တမန်တော်များ၊ ပရောဖက်များတို့၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ကျသော အခွင့်အာဏာကို နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ နီးနီးကြာမြင့်ခဲ့သည်ထိ အသင်းတော်က အသိအမှတ်ပြုခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အတူရှိမနေနိုင်တော့သည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သဘောပေါက်ထားရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤမှန်ကန်ချက်သဘောက ဓမ္မသစ်နှင့် ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့၏ ၁၀၀တို့အကြား ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှု များစွာကို ဖန်တီးပေးသည်။

ပထမအားဖြင့် ဓမ္မသစ်တွင် ယေရှုနှင့် သူ၏ တမန်တော်များ၊ ပရောဖက်များ ပြုခဲ့သည့် တန်ခိုးများကို မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြသည့် ဥပမာများစွာ ပါဝင်နေသည်။ အဆိုပါ တန်ခိုးများကို ပြုနိုင်သော စွမ်းရည်က ယေရှုနှင့် သူ၏ တမန်တော်တို့အား အသင်းတော်၏ အခွင့်အာဏာရှိသူများအဖြစ်နှင့် အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်သော ခေါင်းဆောင်များ အဖြစ် ချမှတ်ပြဌာန်းပေးသည်။ ယနေ့ကာလ အသင်းတော်တွင်ဘုရားသခင်သည် သဘာဝလွန်နည်းအားဖြင့် ဆက်လက် အမှုဆောင်လျက် ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် အသင်းတော် ခေါင်းဆောင်သစ်များ၏ အခွင့်အာဏာကို သိမြင်စေသောနည်းလမ်းတစ်ခု အဖြစ် တန်ခိုးများကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှာဖွေ လိုက်စားခြင်း မပြုကြတော့ပါ။ ထိုအစား ယနေ့ကာလ အသင်းတော်တွင်း အခွင့်အာဏာကို ဓမ္မသစ်၏ စံချိန်အရသာ သတ်မှတ်ပြဌာန်းကြတော့သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် အဆိုပါစံချိန်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယနေ့မျက်မှောက်ကာလ၌ မည်သို့ အကျိုးဝင် ပတ်သက်နေကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ အသေအချာ အထူးဂရုစိုက်လေ့လာမှုပြုရပါမည်။

ဒုတိယအားဖြင့် ဓမ္မသစ်ကာလတွင် ယေရှု၏ တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များထံ တိုက်ရိုက် အသနားခံတင်ပြ၍ ရနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ခရစ်ယာန်တို့သည် လမ်းညွှန်မှုနှင့် ပြဿနာ အဖြေရရှိရေးတို့အတွက် တမန်တော်နှင့် ပရောဖက်တို့ထံ မေတ္တာရပ်ခံတောင်းပန်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ၁ကောရိန်သု၊ ၂ကောရိန်သုနှင့် ဖိလေမုန်သြဝါဒစာတို့လို စာစောင်များထဲတွင် ခရစ်တော် နောက်လိုက်တို့၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်များအပေါ် ရှင်ပေါလု တုန့်ပြန်ဖြေဆိုထားခဲ့သည့် ပုံစံများစွာကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည်။ ထို့ထက်ပို၍ ဆိုရလျှင် ဓမ္မသစ်ကာလတွင် အသင်းတော် တစ်ခုလုံးနှင့် ဆိုင်သော အမှုအရာများအား တမန်တော် ၁၅တွင်ပါသည့် ယေရှုလှလင် ကောင်စီမှာကဲ့သို့ အသင်းတော် အုတ်မြစ်

ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတို့အကြား အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်ပြောဆိုမှုများအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်တွင်မူ အသက်ရှင်နေဆဲ အဆိုပါ အုတ်မြစ် အခွင့်အာဏာများ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရှိမနေတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသစ်လေ့လာမှုအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ မှီခိုအားထား၍ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ယနေ့ကာလနှင့် မည်သို့ အကျိုးဝင် ပတ်သက်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားကြရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

တတိယအားဖြင့် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာလာသည်နှင့်အမျှ ဓမ္မသစ်စာရေးသူတို့၌ ကျွန်ုပ်တို့ ယနေ့ကာလနှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ ကနဦး အသင်းတော်အတွက်သာ သီးသီးသန့်သန့် အရေးပါနေခဲ့သည့် ဓမ္မပညာ အလေးပေးချက်များ ရှိနေခဲ့သည် ဆိုသည့်အချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မကြာခဏ တွေ့ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဟောင်းယုံကြည်ခြင်းမှ ဓမ္မသစ်ယုံကြည်ခြင်းသို့ ဘုရားသခင်လူများ ကူးပြောင်းကြသည့် ကာလအတွင်းတွင် ဓမ္မသစ်ကို ရေးသားခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ဓမ္မသစ်မှာ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းထားသော အရေးအရာများစွာတို့သည် ဓမ္မဟောင်းကျင့်ထုံးများနှင့် ယုဒ အစဉ်အလာတို့အပေါ် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်တို့ မည်သို့ ချိတ်ဆက်သင့်သည် ဆိုသည်တို့နှင့် ပတ်သက်နေကြသည်။ ခရစ်ယာန်ယောက်ျားများသည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံယူရန် လိုအပ်ခဲ့ပါသလား။ စားအပ်၊ မစားအပ် ခွဲခြားသတ်မှတ်သည့် ယုဒ အစားအသောက်ထုံး ဥပဒေများကို သူတို့လိုက်နာဖို့ လိုအပ်ခဲ့ပါသလား။ ခရစ်ယာန်များသည် ခရစ်တော်၏ အပြီးသတ် အပြစ်ဖြေမှု ပြီးစီးပြီးနောက် ဗိမ္မာန်တော်၌ တိရစ္ဆာန်ယဇ်ပူဇော်မှုများ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေမှုကို မည်သို့ နားလည်ခဲ့ရပါမည်နည်း။ အသင်းတော်ကဏ္ဍထဲ ယုဒမင်္ဂလာ အထုံးအဖွဲ့များနှင့် ပွဲတော်များ မည်သို့ ပါဝင်ပေါင်းစပ်လာခဲ့ပါသနည်း။ အဆိုပါ အုတ်မြစ် ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ အမှုအရာများစွာတို့ကို ရှေးယခင်ကတည်းကပင် ဖြေရှင်းခဲ့ပြီးသည်မှာ မှန်ပါသည်။ ပဋိညာဉ် တရားသစ်၏ အုတ်မြစ်ချကာလ ပြီးဆုံးသွားသည်နှင့် ခရစ်ယာန် အသင်းတော်သည်လည်း အခြားသော စိမ်ခေါ်မှုများဆီသို့ ဆက်လက်ရွေ့လျားသွားခဲ့သည်။

ဓမ္မသစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ကြည့်လျှင် ခေတ်ကာလ အလိုက် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများကို ကျော်လွှားရန် ခက်ခဲနိုင်ပါသည်။ သို့သော် အဆိုပါ ရှေးရှေးက ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများအတွက် ဓမ္မသစ်က ပေးခဲ့သည့် ဓမ္မအဖြေများကို ယနေ့ခေတ်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ သုံးလိုပါက ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲလို ကြိုးစားအားထုတ်၍ အဆိုပါ ကျမ်းပိုင်းများအား အလွန်ဂရုစိုက်လေ့လာရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မာကျမ်းစာကို ဖတ်သည့်အခါ ၎င်းအား ၎င်း၏ ကနဦး သမိုင်းကြောင်း အဆက်အစပ်ထဲမှာ အမြဲထားရှိဖို့ လိုပါသည်။ ထိုအရာကို ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်နာသည့်အခါ သူတို့ ရုန်းကန်ကြိုးစားနေရသည့် အရေးအရာအချို့ကို တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်တို့ သဘောမပေါက်ဘဲ ရှိနေတတ်ကြသည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းတို့သည် ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့ နပန်းလုံးနေရသည့်အရာများနှင့် အတော်လေး ကွဲပြားသည့် အရေးအရာများ ဖြစ်နေ၍ပင်။ ထို့ကြောင့်

ဓမ္မဟောင်းတွင် ဣသရေလနှင့် ဆက်နွယ်နေသည့် ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ အရေးအရာများအားလုံး၊ ဥပမာအားဖြင့် ပဋိညာဉ်ဟောင်းအောက် အသက်ရှင်ရသည့် ဘဝ၊ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခရစ်တော်ကြွဆင်းလာခြင်း၊ ထိုကြွလာခြင်း၏ ပြီးပြည့်စုံမှု၊ စသည်တို့သည် အသင်းတော်က ရင်ဆိုင်ရုန်းကန်ရမည့် အဓိက ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ အရေးအရာများ ဖြစ်ကြသည်။ ဓမ္မဟောင်း ပဋိညာဉ် တောင်းဆိုချက်တို့သည် အသင်းတော်နှင့် မည်သို့ ဆက်နွယ်မှု ရှိပါသနည်း။ ၎င်းတို့သည် အသင်းတော်၌ မည်သို့ ပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရှိပါသနည်း။ ယုဒနှင့် တပါးအမျိုးတို့ကြား မည်သို့ ဆက်နွယ်နေကြပါသနည်း။ ထိုသို့ ပြောဆိုရာတွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ ထိုကဲ့သို့ ပုံစံ အတန်းအစားခွဲပြီး အမြဲလို စဉ်းစားကြသည်တော့ မဟုတ်ပါ။

အကျိုးရလဒ်အားဖြင့် ပထမဦးစွာ ကျမ်းစာကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ကြည့်သည့် အလုပ်ကောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ကြရပါမည်။ ၎င်း၏ ကိုယ်ပိုင် အဆက်အစပ်ထဲ၊ ကိုယ်ပိုင် ဝေါဟာရများက ဖော်ပြ၊ တင်ဆက်နေသည့်အတိုင်း နားလည်ပြီး ပဋိညာဉ်များက မည်သို့ အမှုဆောင်သည်၊ ခရစ်တော်၌ ၎င်းတို့ မည်သို့ ပြီးပြည့်စုံလာကြသည်ကိုလည်း နားလည်ပြီးသည့်နောက် ဤအရာသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ယခု မည်သို့ အကျိုးဝင် ပတ်သက်သည်ကို အစမှအဆုံး စတင် စဉ်းစားရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ Stephen J. Wellum

ခေတ်ကာလ အလိုက်စဉ်းစားမှုများအတွင်း အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများအကြောင်း လေ့လာပြီးသည်နှင့် နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ စဉ်းစားချက်အချို့ကို ယခု ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖော်ထုတ်ကြပါမည်။

နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ

ယဉ်ကျေးမှုဟု ဆိုသည့်အခါ အတူတကွ မျှဝေခံယူသော အတွေးအခေါ်များ၊ ပြုမူကျင့်ကြံမှုများနှင့် စိတ်ခံစားချက်များထဲမှ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလာသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတို့၏ ပုံစံများအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေးမိကြသည်။ ယဉ်ကျေးမှုကို အနုပညာ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ဟန်၊ နည်းပညာ၊ နိုင်ငံရေး အဆောက်အအုံများနှင့် လူသားအချင်းချင်းကြား နေ့စဉ် အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မှုတို့ပါဝင်သော အခြား သဘောတူညီချက်တို့အားဖြင့် ဖော်ပြလေ့ရှိကြသည်။ ထို့ပြင် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုင်တွယ်ဆက်ဆံသည့်အခါ ပထမရာစုနှစ်မှာ ရှိနေခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ယနေ့ခေတ်မှာလည်း ရှိနေဆဲဖြစ်သည့် အဆိုပါ လူနေမှုဘဝ၏ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ ရှုထောင့်များကိုပါ ကျွန်ုပ်တို့ အာရုံစိုက်ရန် လိုပါသည်။

ဗီဒီယိုများ၊ သင်ခန်းစာ လမ်းညွှန်များ နှင့် အခြား အရင်းအမြစ်များအတွက် thirdmill.org တွင် သုံးဒ်မစ်လ်ကို ဝင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ စဉ်းစားချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ အာရုံစိုက်သည့်အခါတိုင်း ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများကိုပါ ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ မကြာခဏဆိုသလို ဤအရာသည် လွယ်ကူသောလုပ်ငန်းတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် အလေးအနက် စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်ရေး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရည်စူးမြှုပ်နှံကြဖို့ အမြဲတစေ ကျွန်ုပ်တို့ အဆင်သင့် ရှိနေကြရပါမည်။ ၎င်းသည် နောက်ခံယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက် ဖြစ်ပေါ်မှုများအတွက် ပထမအားဖြင့် မည်သို့ မှန်ကန်မှု ရှိသည်ကို ကြည့်ကြပါစို့။

အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ

ယဉ်ကျေးမှုတိုင်းသည် မတူခြားနားကြကြောင်း၊ အဆိုပါ ကွဲလွဲမှုတို့သည်လည်း အချိန်ကာလကြာပြီး ပထဝီဝင်အနေအထား ကွာလာသည်နှင့်အမျှ ပိုပြီး ကြီးမားလာကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသိကြပါသည်။ သို့သော် အဆိုပါ ကွဲလွဲမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ များနိုင်သလောက် များများ သိမှတ်နေလင့်ကစား လူ့ယဉ်ကျေးမှုတိုင်းသည် တူညီသော ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုတည်းပေါ်မှာ တည်ရှိနေသည် ဆိုသည့်အချက်က အချိန်ကာလနှင့် ပထဝီဝင်နေရာ အသီးသီးတို့တွင် တူညီသော နောက်ခံယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများကို ဖန်တီးပေးသည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ယဉ်ကျေးမှုတိုင်းသည် လူသားတို့၏ သဘောသဘာဝနှင့် ရုပ်လောကပတ်ဝန်းကျင်တို့၏ ပုံသွင်းမှုကို ခံထားရသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ အချက်များ တူညီနေကြသရွေ့ ယဉ်ကျေးမှု ပုံစံတို့သည်လည်း တူညီကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ ဒေသနာ ဘေးကင်းပြုထားပုံမှာ

ဖြစ်ဖူးသောအရာသည် ဖြစ်လတံ့သောအရာနှင့်တူ၏။ ယခု ပြုသောအမှုသည် ပြုလတံ့သောအမှုနှင့် တူ၏။ နေအောက်မှာ အသစ်သော အမှုအရာမရှိ (ဒေသနာ ဘေးကင်း)။

ဤအရ အပေါ် ရုံ ကွဲလွဲမှုမျက်နှာပြင်အောက်သို့ ဆင်း၍ ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ကာလနှင့် ဓမ္မသစ်ကာလတို့အကြား များစွာတူညီသော သွင်ပြင်လက္ခဏာများကို ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရမည်မှာ အံ့ဩစရာ မဟုတ်ပါပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မသစ်ကာလလူများ ပြုခဲ့သလိုပင် အဝတ်အစားဆင်ယင်ခြင်း၊ အနုပညာကို ခံစားခြင်း၊ မိသားစုထူထောင်ခြင်း၊ အစိုးရ တည်ထောင်ပြဌာန်းခြင်း၊ ရာဇဝတ်မှု နှိမ်နင်းခြင်း စသည်တို့ကို ပြုနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ပထမရာစုနှစ် နှင့် ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ကာလအကြား တူညီမှုများကို တွေ့ဖို့ အမြဲလို အလွန် လွယ်ကူတတ်ပါသည်။

ယေရှုနှင့် ရှုမာရီ အမျိုးသမီးတို့ စကားပြောခန်းကို မိတ်ဆက်ပေးသော ယောဟန် ၄:၆-၇ ပါ မြင်ကွင်းအား ဥပမာ ကြည့်ကြပါစို့။

ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီအချိန်ဖြစ်၏။ ရှုမာရီမိန်းမတစ်ယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှာလာ၍ ယေရှုက "ငါသောက်ဖို့ ရေပေးပါ" ဟု ထိုမိန်းမအား မိန့်တော်မူ၏ (ယော ၄:၆-၇)။

ကျွန်ုပ်တို့အများစုက ဤမြင်ကွင်း၏ ယဉ်ကျေးမှု ရှုထောင့်အပေါ် ရှင်းပြချက်များကို ကြားဖူးပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။ ယေရှုတို့ ခေတ်ကာလက ယုဒလူတို့သည် ရှုမာရိလူတို့အား "မစင်ကြယ်သောသူများ" အဖြစ်မှတ်ယူ၍ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ရန် ငြင်းပယ်ထားခဲ့ကြသော်လည်း ယေရှုသည် ရှုမာရိ မိန်းမ တစ်ဦးကို တွေ့ဆုံပြီး စကားပြောခဲ့သည်။

ယနေ့ ခေတ်သစ်စာဖတ်သူများဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှုမာရိများနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်ပုံစံနှင့်မျှ ခံစားချက် တစ်မျိုးမျိုး ရှိမနေပါ။ မင်္ဂလာလုပ်ထုံးများအရ လူတွေ စင်ကြယ်သလား၊ မစင်ကြယ်ဘူးလားဆိုသည်ကို စဉ်းစားမိခြင်းမျိုးပင် ရှိမနေပါ။ သို့သော် ဤသမ္မာကျမ်းစာ မြင်ကွင်း နှင့် ယနေ့ခေတ် လူမှုဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာ ခွဲခြားမျက်နှာသာပေးမှုများအကြား ထူးခြားလေးနက်သော တူညီမှုများကို တွေ့မြင်ဖို့ လွယ်ကူနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းမလှစွာပင် ယနေ့ခေတ်လူတို့သည် ဤအမှုအရာတွင် ပထမ ရာစုနှစ်လူတို့နှင့် များစွာ ကွဲလွဲခြားနားခြင်း ရှိမနေပါ။ ထို့ပြင် ဓမ္မသစ်ကာလက လူများကဲ့သို့ပင် တူညီသော ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုတည်းပေါ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အသက်ရှင်နေကြရသည် ဖြစ်သောကြောင့် ကွဲလွဲချက်များ ရှိနေစေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယနေ့ခေတ်ယဉ်ကျေးမှု အတွေ့အကြုံများနှင့် တူညီသည့် အမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ မကြာခဏ သက်သေသင့်သက်သာ ထုတ်ယူနိုင်ကြသည်။

နောက်ခံသမိုင်း စဉ်းစားချက်များတွင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မသစ်တို့အကြား ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ ပါဝင်ကြောင်း သဘောပေါက်ရန် အရေးကြီးစဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာနားလည်မှုအပေါ် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ၏ ရိုက်ခတ်မှုကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုမိကြရမည် ဖြစ်သည်။

ပြီးဆုံး ရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ

ကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင်နှုတ်ကပတ်တော် ဖြစ်ပြီး ရေးသူသည်လည်း အဆုံးစွန်အားဖြင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သာ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ထားကြသည်။ အဆိုပါ ချီးမြှောက်ဝေါဟာရများအားဖြင့် သမ္မာကျမ်းစာကို ကျွန်ုပ်တို့ အချိန်အခါ အတော်များများ ပြောဆိုကြပါလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ခါတစ်ရံ ပေါ်လာသည်မှာ သို့ဆိုပါက ကျမ်းစာအပြင် အခြားတစ်ခုခုကို ကျွန်ုပ်တို့ အဘယ့်ကြောင့်လိုအပ်နေရပါသနည်း ဟူသည့်မေးခွန်းပင် ဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးမှုများ၊ နောက်ခံသမိုင်းများ၊ ဘာသာစကားများကို အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာရန် လိုအပ်ပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ သမ္မာကျမ်းစာသက်သက်ရှိနေပြီး ၎င်းတို့သည် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်မှန်ပါလျှင် ၎င်းတို့သည် မလုံလောက်ပါသလော။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် အဆုံးစွန်သော စာရေးသူဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့နားလည်ကြပါသည်။ သို့သော် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် လူသားကျမ်းရေးသူများအားဖြင့်လည်း အမှုဆောင်တော်မူခဲ့ပြီး သမ္မာကျမ်းစာအား သမိုင်းကြောင်း အဆက်အစပ်အတွင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို

ပေးထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အမှန်တရား အဆိုပြုချက်များအကြောင်း စာရင်းပြုစုချက်တစ်ခုသက်သက်အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှောက်၌ ကျမ်းစာ ရှိနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ပညတ်တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါင်းထည့်ထားသော၊ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်များပါသော ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်စာအုပ် သက်သက်အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကျမ်းစာ ရှိနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဉာဏ်အလင်းပြသည့် အဆိုများထဲမှ ဆိုရိုးတစ်ခုပြီးတစ်ခု၊ ဆောင်ပုဒ်တစ်ခုပေါ်တစ်ခု၊ နီတိတစ်ခုနောက်တစ်ခု မှန်ကန်မှုများကို ထုတ်ယူ စုစည်းပြုစုထားချက်သက်သက်အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကျမ်းစာ ရှိနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျမ်းစာထဲတွင် အဆိုပါ အင်္ဂါရပ်များ ပါနေလင့်ကစား ကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြချက် ဖြစ်ရုံသက်သက်မဟုတ်၊ သမိုင်းကြောင်းအတွင်း ဘုရားသခင် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်တို့အကြောင်း ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြထားချက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ တခါတရံတွင်မူ ဘုရားနှုတ်ကပတ်တော်ကို လူသားများရေးသောစကားများ အဖြစ် လူ့သမိုင်းကြောင်းအတွင်း ပေးကမ်းခြင်းတစ်ခုအနေနှင့် သမ္မာကျမ်းစာအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏ နားလည်ပုံကို အကျဉ်းချုပ် ပြောဆိုကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အလွန် အရေးပါသည်မှာ "သမိုင်းကြောင်းအတွင်း" ဟူသော ကဏ္ဍပင်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာကို ပေးကမ်းသော နောက်ခံသမိုင်းကြောင်း အဆက်အစပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့နားမလည်လျှင်၊ ဘာသာစကားကို ကျွန်ုပ်တို့ နားမလည်လျှင်၊ ကျမ်းစာကို အလွယ်တကူ လွဲမှားအနက်ဖွင့်နိုင်ပေသည်။

ဒေါက်တာ Edward M. Keazirian

အမှန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်ကာလ ယဉ်ကျေးမှု အမြင်များစွာသည် ဓမ္မသစ်ကာလနှင့် အကြီးအကျယ် ကွဲပြားခြားနားကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဓမ္မသစ်ဓမ္မပညာကို အနက်ဖွင့်ခြင်းနှင့် လက်တွေ့အသုံးပြုခြင်းတို့၌ ၎င်းကြောင့် ဖြစ်ရသော အတားအဆီးများကို ကျော်လွှားရန် ကျွန်ုပ်တို့ အလွန်ပင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြရပါမည်။

ဤယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုမျိုး၏ အပေါ်လွင်ဆုံး ဥပမာတစ်ခုမှာ ဓမ္မသစ်ကို ရေးသားရာတွင် အသုံးပြုသည့် ဘာသာစကားပင် ဖြစ်တော့သည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် အတော်လေး နည်းပါးသော ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များသာလျှင် ဓမ္မသစ်ကို မူရင်း ဟေလသဘာသာစကားဖြင့် ဖတ်နိုင်ကြသည်။

ထိုထက်မက ပထမရာစုနှစ် အစဉ်အလာ စာပေရေးဟန်များနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းရေးသူတို့ အသုံးပြုခဲ့ကြသော ဓမ္မဟောင်း ဟေဗြဲနှင့် ဟေလသ မူများ၏ ဩဇာသက်ရောက်မှုတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်အခါ၏ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် လူမှုဆက်ဆံရေး အလေ့အထများအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏ မသိကျိုးကျွန်ပြုမှုများကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မှုချအောင်မြင်ကျော်လွှားကြရပါမည်။

အဆိုပါအလုပ်များအတွက် မိမိကိုယ်မိမိ မြှုပ်နှံရည်စူးခြင်းဖြင့်သာလျှင် ဓမ္မသစ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အကြား ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

လန်ဒန်တွင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည့် ဆိုရိုးတစ်ခု ရှိသည်။ ၎င်းကို "ကွာဟချက်ကို သတိပြုပါ" ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ မြေအောက်ရထားပေါ်မှ ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ခြေချသည့်အခါထိုအရာကို သင် ကြားရသည်။ ရထားနှင့် ပလက်ဖောင်းအကြားတွင် ကွာဟချက်ရှိနေသဖြင့် အစဉ်သဖြင့် ပေးနေရသော သတိပေးချက်မှာ "ကွာဟချက်ကို သတိပြုပါ" "ကွာဟချက်ကို သတိပြုပါ" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဓမ္မသစ်ကို အနက်ဖွင့်ခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်း၊ ဟောပြောခြင်းပြုသည့်အခါ ဓမ္မသစ်၏ သမိုင်းနောက်ခံ အဆက်အစပ်အပေါ် နားလည်မှု အရေးကြီးပုံ အကြောင်းရင်းကို စဉ်းစားမှုသည် အရေးပါသော အတွေးတစ်ခု ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ "ကွာဟချက်ကို သတိပြုရန်" လိုအပ်လာသည်။ ထိုစဉ်ကာလနှင့် ယခုတို့အကြားတွင် ကွာဟချက် ရှိနေသည်။ ထိုစဉ်က အသုံးပြုခဲ့သော ဘာသာစကားတွင်လည်း ကွာဟချက် ရှိနေသည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာများကို ဖန်တီးပုံဖော်ရာတွင်လည်း ကွာဟချက် ရှိနေသည်။ ရှင်ဘုရင်အဖြစ် အုပ်စိုးမှုကို မည်သို့ မည်ပုံ နားလည်ခဲ့ကြသည်ဆိုရာတွင်လည်း ကွာဟချက် ရှိနေသည်။ ယနေ့ကာလ အသက်ရှင်မှုနှင့် လွန်ခဲ့သော နှစ် ၂၀၀၀ ကာလ အသက်ရှင်မှုတို့၏ ရှုထောင့်တိုင်းလိုလိုတွင် ကွာဟချက်ရှိနေပါသည်။ ထို့ပြင် ကွာဟချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သတိမမူမိလျှင် အဆုံးသတ်တွင် ထိုကွာဟချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှု၊ အရာရာအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန် နားလည်ထားမှုတို့ ဖြင့် ဖြည့်ဆည်းမိသွားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းပိုင်းသည် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝတွင် မည်သို့အကျိုးဝင်နေသည်ကို သိမြင်ရန်အတွက် ကျမ်းပိုင်းကို နားထောင်ရမည့်အစား အမှန်တကယ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြောင်းပြန်လုပ်ဆောင်ဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျမ်းပိုင်းကို နားလည်ရန်နည်းလမ်းအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်တွေ့ဘဝကို အသုံးပြုလိုက်ကြတော့သည်။ ကျမ်းပိုင်းက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောရမည့်အစား ကျွန်ုပ်တို့ ပြောလိုသည်ကို ကျမ်းပိုင်းထဲ ထည့်သွင်းပြောဆိုစေလိုက်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် အချို့သောအရာတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ လက်လွတ်သွားပါလိမ့်မည်။ ကနဦး သတင်းစကားသည် ဘုရားသခင်မှုတ်သွင်းချက်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင် လူမှုရေး စဉ်းစားတွေးခေါ်ချက်ကို မသွတ်သွင်းဘဲ ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ နားထောင်နိုင်ရန်အတွက် ကွာဟချက်ကို သတိပြုရန် ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုးစားလိုကြပါလိမ့်မည်။

ဒေါက်တာ Mark A. Jennings

အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများနှင့် ပတ်သက်သော အဆိုပါ ခေတ်ကာလအလိုက် စဉ်းစားချက်များနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအလိုက် စဉ်းစားချက်များကို ရှုမြင်ရင်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအလိုက် စဉ်းစားချက်များကလည်း ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ဂရုပြုလေ့လာဖို့ အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အား တောင်းဆိုထားသည်ကို ကြည့်ကြပါစို့။

ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆိုင်ရာ

အများသူငါ ကြုံနေကျ အတွေ့အကြုံအရ လူတို့၌ အတိအကျ တူညီခြင်းမျိုး မရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သိထားကြသည်။ တူညီသော ယဉ်ကျေးမှုအတွင်း နေထိုင်ရှင်သန်နေသူချင်းပင်လျှင် ကွဲပြားခြားနားကြသည်။ မကြာခဏဆိုသလို ဝေးလံသောအရပ်မှလူများကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ဆုံရသည့်အခါ သို့မဟုတ် ရှေးခေတ်လူတို့အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည့်အခါ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ခံစားချက်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကြီးကြီးမားမား ကွဲလွဲနိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သဘောပေါက်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးတွင် ကွဲပြားသော အတွေ့အကြုံများ၊ အားသာချက်များ၊ အကြောက်တရားများ၊ စွမ်းရည်များ၊ ဝိညာဉ်ရေးအထုဗီဇများ ရှိနေကြသည်။ လူအချင်းချင်းကြား ကွဲလွဲမှုများအကြောင်း စာရင်းပြုစုလျှင် မဆုံးနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ကာလလူများနှင့် ဓမ္မသစ်လူတို့အကြား တူညီမှုနှင့် ကွဲလွဲမှုများအပေါ် ထိုက်သင့်သော အာရုံစိုက်မှုကို ကျွန်ုပ်တို့ ပေးရပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြီးခဲ့သော ဆွေးနွေးချက်များမှာပြုခဲ့သည့် တူညီသောလမ်းကြောင်းအတိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ စဉ်းစားချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာကြပါမည်။ ပထမဦးစွာ ခေတ်သစ်နှင့် ဓမ္မသစ်လူတို့အကြား ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆိုင်ရာ အလျဉ်မပြတ်ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများသည် အဘယ်နည်း။ ဒုတိယအားဖြင့် ၎င်းတို့အကြား ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများမှာ အဘယ်နည်း။ အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုတို့ဖြင့် အစပြုကြပါစို့။

အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများ

သမ္မာကျမ်းရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာအား ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်သင့်သည့်အတိုင်း သင်ယူပြီး လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ချနိုင်ဖို့ လူတို့အကြား လုံလောက်သည့် တူညီမှုများ ရှိနေပါသည်။ လက်တွေ့အားဖြင့် ဓမ္မသစ်ကာလနှင့် ယခုကာလ လူသားအားလုံးတို့သည် တူညီသောလူတန်းစားများသာ ဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းစာကသွန်သင်နေသည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းလာ ကျမ်းရေးသူများ၊ ပရိသတ်များနှင့် အခြားသော အရေးပါလူပုဂ္ဂိုလ်များသည် ယနေ့ခေတ်ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်နေသလိုပင် ဘုရားသခင် ပုံသဏ္ဍာန်တော်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့လိုပင် အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် စဉ်းစားတွေးခေါ်တတ်သူများ၊ ဆင်ခြင်တုံတရား ရှိသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် များစွာအလားတူပင် သူတို့တွင် ပျော်ရွှင်မှု၊ ဝမ်းနည်းမှုစသည့် တုန်ပြန်မှုများ ရှိခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အလားတူပင် သူတို့သည် ခရစ်တော်၌ ရွေးနှုတ်ခြင်းကို

လိုအပ်နေခဲ့ကြသော ကျန်းမာရေး သုတေသန ပုံသဏ္ဍာန်တော်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ဤကျန်းမာရေးလောကအတွင်း အပြစ်ကို ရင်ဆိုင်ရန်ကန်ခဲ့ကြပြီး နာကျင်မှုနှင့် ခက်ခဲမှုတို့ကို ကြုံကြုံခံခဲ့ကြရသည်။ ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုသလိုပင် ဓမ္မသစ်ကာလအတွင်း ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခဲ့သူတို့သည်လည်း တစ်ကိုယ်ရည် အသက်တာများ၌ သုတေသန ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ ကောင်းချီးများကို ခံစားခဲ့ကြရသည်။ အဆိုပါအရာများနှင့် အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ အလျဉ်မပြတ်ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများစွာတို့ကြောင့် ဓမ္မသစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်သည့်အခါ ထိုစဉ်အခါက လူတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲလို အလွယ်တကူ ဆက်သွယ်နိုင်ကြသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ရောမ ၉:၂-၄ တွင် ရှင်ပေါလုက သူ၏ ရောင်းရင်းယုဒလူတို့အတွက် နက်နက်နဲနဲ ခံစားရပုံကို ဤသို့ဖော်ပြခဲ့သည်။

ငါသည် အလွန် ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိ၏။ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မခြားမလပ် ပူပန်ခြင်းဝေဒနာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား ဇာတိအားဖြင့် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ငါ့အစ်ကိုတို့အတွက် ငါသည် ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့် ခွာ၍ ကျိန်ခြင်းကို ခံချင်လောက်အောင် စိတ်ရှိ၏ (ရောမ ၉:၂-၄)။

အဆိုပါ ကျမ်းပိုဒ်များက ရှင်ပေါလု၏ အလွန်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာဆန်သော၊ စိတ်ခံစားချက်ပါသော အတွေ့အကြုံကို ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ သူ၏ ခံစားချက်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ မျှဝေခံစားမှု မပြုနိုင်လောက်အောင် လူသားထု၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးသဘာဝသည် ရှင်ပေါလု၏ ကာလမှ ကျွန်ုပ်တို့ ကာလတိုင်အောင် အလွန်အမင်း ပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိသေးပါ။ ဤကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများသည် ဓမ္မသစ်စာရေးသူများ၊ ပရိသတ်များနှင့် ဇာတ်ကောင်များ ခံစားတွေ့ကြုံခဲ့သည်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲလို ဆုပ်ကိုင်နိုင်ရေး အတော်ကလေး လွယ်ကူအောင် လုပ်ဆောင်ပေးပါသည်။ ထို့ပြင် သူတို့၏ အတွေ့အကြုံများမှလည်း ယနေ့ခေတ်ကျွန်ုပ်တို့အတွက် လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်ကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဓမ္မသစ် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ စဉ်းစားချက်တို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှု အမြောက်အမြားပါဝင်နေလင့်ကစား ဓမ္မသစ်ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ရန်နှင့် လက်တွေ့အသုံးပြုရန်အတွက် ခက်ခဲစေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများစွာလည်း ရှိနေပြန်သည်။

ပြီးဆုံး ရပ်ဆိုင်းသွားမှုများ

ဓမ္မသစ်သည် ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိထားသည်နှင့် အလွန်ကွဲလွဲသည့် သီးသန့်လူတန်းစားမျိုးတို့၏ အကြောင်းကိုလည်း မကြာခဏ ဦးတည်ဖြေရှင်းထားသဖြင့် တခါတရံတွင် လျှောက်ပတ်သည့် ဆက်သွယ်မှုများထုတ်ယူရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ အခက်အခဲတွေ့ကြရသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာနှင့် ခံစားချက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်များနှင့်တကွ အသက်အရွယ်နှင့် လိင်ကွဲပြားမှု အရေးအရာတို့သည် အတားအဆီးများ ဖြစ်စေနိုင်သောကြောင့် ဂရုတစိုက်လေ့လာခြင်းအားဖြင့်သာ ၎င်းတို့ကို ကျော်လွှားကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကွဲပြားသော ရှိသမျှ အခြေအနေအမျိုးမျိုး၊
 ကျွန်ုပ်တို့၏ ကွဲပြားသော ရှိသမျှ သမိုင်းနောက်ခံအမျိုးမျိုးတို့အတွင်းရှိလူများကို
 ဂရုစိုက်ကြည့်ရှုတော်မူပါသည်။ ထိုအချက်ကို သမ္မာကျမ်းစာတလျှောက်
 ကျမ်းစာ၏ ကွဲလွဲသော အပိုင်းကဏ္ဍများအတွင်း ကွဲပြားသောနောက်ခံသမိုင်း
 အမျိုးအမည် အရေအတွက်၊ ကွဲပြားသော ယဉ်ကျေးမှု အရေအတွက်၊
 မည်ရွှေ့မည်မျှကို ဦးတည်ဖြေရှင်းထားသည်ဆိုသည့် အချက်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့
 သိနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် အလားတူစွာပင် ၎င်းတို့၏ အခြေအနေများအတွင်း
 ဘုရားသခင်က ထိုလူတို့ကို မည်သို့ စကားပြောနေခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့
 နားလည်သည်နှင့် ထိုလူတို့၏ ပုံဥပမာများမှ ကျွန်ုပ်တို့ သင်ယူနိုင်ကြသည်။
 ယနေ့ခေတ် ကွဲပြားသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်အခြေအနေများအတွင်းမှာလည်း
 ထိုအရာတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်လည်အသုံးပြုရန် ရှိလာကြမည်လည်း ဖြစ်ပါသည်။
 ဘုရားသခင်သည် သီးသန့်အခြေအနေများအတွက် ခိုင်လုံသော
 နည်းလမ်းများဖြင့် ၎င်းကို ပေးကမ်းခဲ့သည်။ ၎င်းအား
 သီးသန့်အခြေအနေများအတွင်း ခိုင်လုံသောနည်းလမ်းများဖြင့်
 လက်တွေ့အသုံးပြုရန်ကိုလည်း မျှော်လင့်ထားသည်။ သို့သော် ကျမ်းပိုင်းထဲတွင်
 ရှိနေသော မှန်ကန်သည့် စည်းမျဉ်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိထားရန်
 အရေးကြီးပါသည်။ သို့သော် မှန်ကန်သောနည်းလမ်းများဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့
 လက်တွေ့ပြန်လည် အသုံးပြုနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ Craig S. Keener

ဥပမာအားဖြင့် ဇေက် ၆:၅ နှင့် ၉ တို့တွင် ရှင်ပေါလုက သီးသန့်လူတန်းစား နှစ်ရပ်ကို သွန်သင်ဆုံးမထားခဲ့သည်။ ရှင်ပေါလုက

အစေခံကျွန်တို့၊ ခရစ်တော်၏ စကားကို နားထောင်သကဲ့သို့
 ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် စိတ်နှစ်ခွဲ မရှိဘဲ လောကီသခင်၏ စကားကို
 နားထောင်ကြလော့။ သခင်တို့၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို ချုပ်တည်း၍
 ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ထိုနည်းတူပြုကြလော့ (ဇေက် ၆:၅၊ ၉)။

အဆိုပါ စကားလုံးများကို ကျွန်ုပ်တို့အများစု ဖတ်သည့်အခါ ဇေက် အသင်းတော်ရှိ ကျွန်ုပ်များနှင့်
 သခင်များသို့ ရှင်ပေါလု ပြောဆိုခဲ့ချက်အကြောင်း အပေါ် ရံသဘော သတိပြုမိမှုတစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့
 ရရှိကြသည်။ သို့သော် ခရစ်တော်၌ အဆိုပါ ညီအစ်ကို မောင်နှမများ ကြုံရသော
 အခက်အခဲများအကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုမိမှုသည် အလွန်အမင်း ကန့်သတ်ချက် ရှိနေသည်။
 အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့အများစုသည် မည်သည်အခါမျှ ကျွန် သို့မဟုတ် သခင်ဘဝ
 မကျရောက်ဖူးသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤလူတို့သည် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အလွန်ပင် ကွဲပြားခြားနားသော လူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ပထမရာစုနှစ်အတွင်း ဖောက်မြို့လို နေရာများ၌ အဆိုပါလူများ ဘာတွေ တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသနည်း ဆိုသည်ကို သင်ယူနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ အပြင်းအထန် ကြိုးစားအားထုတ်ကြဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ထို့နောက်မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ယနေ့ကာလအတွက် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည့် တူညီချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ စတင်ထုတ်ယူလာနိုင်ကြပြီး ဤကျမ်းပိုဒ်ထဲ ပေးနေသည့် ရှင်ပေါလု၏ ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ ရှုထောင့်အမြင်ကို နားလည်နိုင်မည် ဖြစ်တော့သည်။

ဓမ္မသစ်ကို မည်သို့ လက်တွေ့အသုံးချမည်ဆိုသည်ကို နားလည်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုးစားသည့်အခါတိုင်း အချိန်တိုင်းတွင်ပေါ်ထွက်လာသည့် အရေးကြီး သောချက် စကားလုံးမှာ "နောက်ခံ အဆက်အစပ်" ဟူသော စကားလုံးပင် ဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာ လက်တွေ့အသုံးပြုချက်ကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း အပြောင်းအလဲမရှိသလောက် ဖြစ်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့နိုင်သလောက် ဓမ္မသစ်ကာလတွင်ပင်လျှင် ထိုအတိုင်း မဖြစ်ခဲ့ပါ။ ကိစ္စရပ်တစ်ခုတွင် "ဟုတ်တယ် တိမောသေ။ သတင်းကောင်းအတွက် သင် အရေးဖျားလှီးခြင်း ခံကိုခံဖို့လိုတယ်" ဟု ရှင်ပေါလုဆိုသည့် အချက်က ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲတစေ ဆွဲဆောင်ထားပါသည်။ သို့သော် နောက်ထပ် ကိစ္စရပ်တစ်ခုတွင်မူ "မလိုဘူး။ သတင်းကောင်းအတွက် သင်အရေးဖျားလှီးခြင်း လုံးလုံးခံစရာ မလိုဘူး" ဟူ၍ သူ၏ အပေါင်းအသင်းထဲက တစ်ဦးကို သူပြောဆိုပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် တူညီသော အပြုအမူတစ်ခုတည်းသည်ပင် သင်အလိုရှိပါက ယဉ်ကျေးမှု နောက်ခံ အခြေအနေပေါ် မူတည်၍ အမှားဖြစ်ခဲ့သလို အမှန်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကိစ္စရပ်တစ်ခုတွင် "တိမောသေ၊ သင်မဖြစ်မနေ အရေးဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံရမယ်။ ဒါမှသာ ယုဒလူတွေဆီ ငါတို့ သတင်းကောင်းပြောနိုင်မယ်" ဟူ၍ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအရာသည် သတင်းကောင်း ဝေငှရန် အဖို့အလိုငှာ ဖြစ်သည်။ အခြား အခြေအနေတွင်မူ "အရေးဖျားလှီး မင်္ဂလာကို သင်လုံးဝမခံယူလိုက်ပါနှင့်။ အကြောင်းကတော့ သင့်ကို အရေးဖျားလှီးစေချင်နေကြတဲ့သူတွေက ကယ်တင်ခြင်းအတွက် လိုအပ်တာ ဒါပဲလို့ ယူဆထားကြတယ်။ ဒါဟာ သတင်းကောင်းနဲ့ ဆန့်ကျင်နေလိမ့်မယ်" ဟူသောစကားကို တိတုအား ပြောခဲ့သည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ရှိ ယဉ်ကျေးမှု အခြေအနေသည် ဘာလဲ ဆိုသည်နှင့် သမ္မာကျမ်း စည်းမျဉ်းများက ၎င်းအခြေအနေအတွက် မည်သို့ အကျိုးဝင်နေကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ အမှန်တကယ် နားလည်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုလိုသည်မှာ ကျမ်းစာကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်သဘောပေါက်ထားသလောက် ယဉ်ကျေးမှုကိုလည်း ထိုအတိုင်းအတာ နားလည်ရန် လိုအပ်ကြောင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ Dan Lacich

ဓမ္မသစ်ကာလအတွင်းရှိခဲ့ကြသည့် ကျန်းမာသူနှင့် ဖျားနာသူ၊ မသန်စွမ်းသူ၊ သန်စွမ်းသူ၊ အားနည်းသူ၊ ချမ်းသာသူ၊ ဆင်းရဲသူ၊ ငယ်ရွယ်သူနှင့် အိုမင်းသူ၊ ဖခင်များ၊ မိခင်များ၊ နှမများနှင့် အစ်ကိုများသည် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ၎င်းတို့အချိန်ကာလအတွင်း သူတို့ ဖြစ်တည်နေခဲ့သည်နှင့် လျောက်ပတ်သင့်လျော်သည့် နည်းလမ်းများအရ လက်ခံရန် ရှိခဲ့ပါသည်။ အတိုင်းအတာ တစ်ခု မဟုတ် တစ်ခုထိ ဤအရာများအပါအဝင် အခြားသော တူညီသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အချက်အလက်များသည် ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ ယနေ့ကာလ၌ မည်သို့ အသုံးပြုသည် ဆိုသည့်အပေါ် အမြဲလို သက်ရောက်မှု ရှိနေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး စဉ်းစားချက်တို့သည်လည်း ဓမ္မသစ်ကို လုံ့လထုတ်၍ လေ့လာဖို့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကို တွန်းအားပေးနေပါသည်။

နိဂုံး

ဤသင်ခန်းစာထဲတွင် အဘယ်ကြောင့် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို လေ့လာသင့်သည် ဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖော်ထုတ်ထားပါသည်။ ဓမ္မသစ်၏ မှတ်သွင်းခြင်းနှင့် အခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာခဲ့ပြီးနောက် ဓမ္မသစ်သည် ဘုရားသခင် ရှုထုတ်သော ထွက်သက်ဖြစ်သောကြောင့် လေ့လာမှုအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ မိမိကိုယ်ကို မြှုပ်နှံရည်စူးသင့်ကြောင်း တွေ့ခဲ့ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မသစ်ကာလတို့အကြား ခေတ်ကာလအလိုက်၊ ယဉ်ကျေးမှုအလိုက်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အလိုက် ရှိနေခဲ့သည့် အလျဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှုများနှင့် ပြီးဆုံးရပ်ဆိုင်းသွားမှုများက ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာကို နားလည်ရန်နှင့် လက်တွေ့အသုံးပြုရန်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မြှုပ်နှံရည်စူးကြဖို့ မည်သို့တောင်းဆိုထားသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မသစ်သည် သာမန်ကာလ၌ ကြည့်ရှုထုတ်မကသော ဖတ်ရှုခြင်းမျိုးနှင့် ထိုက်တန်သည့် စာအုပ်အတန်းအစားပင် ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်အတွက် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်အဖြစ် ၎င်းကို နားလည်ရန် လိုအပ်သည့်အရာ ဘာကိုမဆို ပြုဖို့၊ လုပ်နိုင်သည့်အရာ မှန်သမျှ လုပ်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ အသင့်ရှိနေရပါမည်။ နောက်လာမည့် သင်ခန်းစာများတွင် ဤပန်းတိုင်ကို လိုက်စားမည့် အရေးကြီးသော နည်းလမ်းအချို့အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ စူးစိုက်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ဆောင်သည့်အခါ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဤကဏ္ဍအပေါ် ဂရုစိုက် ဆင်ခြင်ထင်ဟပ်ခြင်းမှ ရအပ်သော အကျိုးကျေးဇူးများစွာကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မသစ် ဓမ္မပညာ လေ့လာမှုအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ဆက်ကပ်အပ်နှံသင့်ကြောင်းကိုလည်း အဖန်ဖန် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။